Sahibi: Türkiye Öğretmenler Sendikası adına: Genel Sekreter Osman K. Akol,
Telefonlar: 17 49 27, 12 99 49
Yıllık abone bedeli 6 lira,
Adres: TÖS Yazışleri Müdürlüğü, Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 14/1 Yenişehir — Ankara

ÇARŞAMBA 1 TEMMUZ 1970

TÖS

TÜRKİYE ÖĞRETMENLER SENDİKASI YAYIN ORGANI

YIL : 3
SAYI : 57
15 Günde Bir Çıkar
Fiyatı : 25 Kuruş

GAZETEMİZ, TÜRK ÖĞRETMEN TOPLULUĞUNUN SESİ VE BAŞLICA HABER KAYNAĞIDIR. OKUYUNUZ, OKUTUNUZ VE ABONE OLUNUZ. EĞİTİM TOPLULUĞU İLE İLGİLİ HABERLERİNİZİ ULAŞTIRINIZ!

GREV HAKKIMIZI ALACAĞIZ

Memurlar grev yapamaz hükmü Anayasamızda yoktur

Anayasa Mahkemesinin kararı bizim demokratik haklarımızı elimizden almış değildir. Bu karar bazı kanun maddelerinin yorumlanmasından ibarettir.

Biz Anayasanın getirdiği özerk kuruluşlara, bağımsız yargı organlarının kararlarına saygılıyız. Öğretmenler Anayasayı savunmakta ve bu yolda ciddi mücadeleler vermektedir. Bu yüzden Anayasanın tersine düşen iktidar, öğretmenleri sürekli bir kıyım ve zulüm altında tutmaktadır.

Bizim şikâyetimiz Anayasanın ve bağımsız yargı organlarının verdiği kararların uygulanmaması, yasa dışı işlemlerin ve kuvvetlerin öğretmenler üstünde yoğunlaştırılmasıdır.

Anayasa mahkemesinin kararı, memur grevinin Anayasaya aykırı olduğu yolunda değildir, sözü edilen kanun maddelerinin Anayasaya aykırı olmadığı yolundadır.

Anayasamız, kamu görevlileri grev yapamaz diye bir hüküm getirmemiştir. Bir kanunla düzenlenir denmektedir. Bu bakımdan Anayasamız bu konudaki iradeyi T.B.M.M. 'sine vermiştir. Bir meclis bu hakkı almışsa bir başka meclis verebilir. Bu da Anayasaya aykırı düşmez. Nitekim Anayasa Mahkemesinin kararı da bu yoldadır.

Bizim grev hakkını alma yolundaki demokratik mücadelemiz bitmiş değildir. Esasen grevsiz bir sendika olamaz. Sendika kurma hakkımız var oldukça grev hakkımız da var olacaktır.

Boykot, yürüyüş, açık yer toplantıları gibi etkinliğimizi gösterebileceğimiz demokratik hakkımız vardır. Anayasa mahkemesi boykot'un Anayasaya aykırı olduğu yolunda bir karar vermemiştir. Boykot'un mevcut yasalar içinde demokratik bir hak olduğu bütün bağımsız yargı organlarınca tescil edilmiştir.

Şimdilik grev hakkımız olmasa bile öbür haklarımızı kullanarak demokratik mücadelemizi sürdüreceğiz.

Mahkemeler Boykotumuzu grev saymıyor

Boykot nedeniyle açılan davalarda, mahkemeler beraat kararları vermekte ve boykotun grev olamıyacağını bildirmektedirler. Anayasa Mahkemesinin kararı açıklandıktan sonra da, İnegöl, Domoniç. Simav ve Söke mahkemeleri, boykot la ilgili davalara beraat kararları vermiş, boykotun Anayasa'ya uygunluğu bir kez daha ispatlanmıştır.

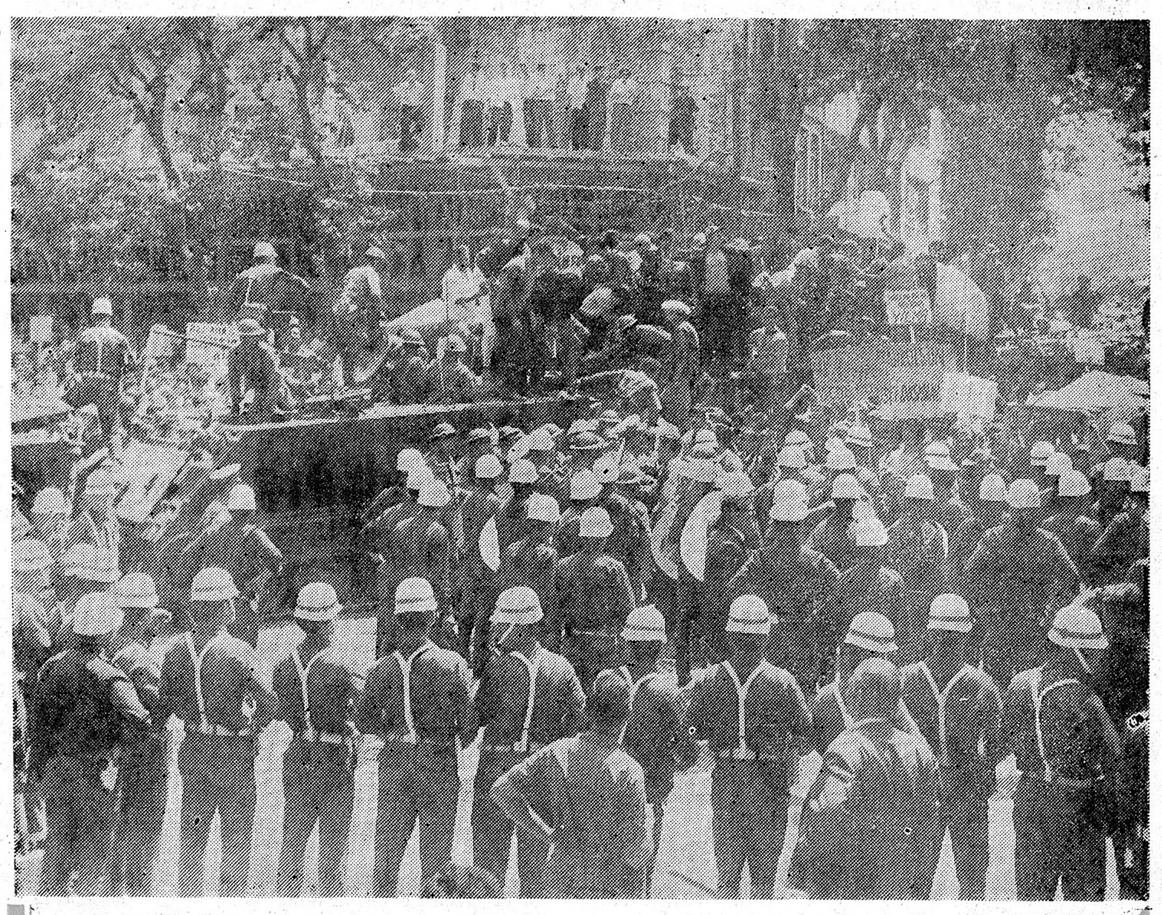

95 Arkadaşımız daha beraat etti

Çaycumadaki mahkeme kararı

T. C.
ÇAYCUMA
Asliye Ceza Mahkemesi

Esas No : 1970/
Karar No : 1970/
Hakim : Orhan Bilgin 14170
C. M. U. : Mükerrem Malatyalı 15754
Katip : Sıtkı Köktürk
Davacı : K. H.
Maznun :
Suç : Görevi İhmal
Suçta : 15/Aralık/1969

Çaycuma'da beraat eden bir grup öğretmen Adliye binası önünde görülmektedir.

Görevini ihmal suç iddiası ile maznun yukarıda açık adresi yazılı şahıs hakkında Çaycuma Asliye Ceza Mahkemesinde Maznun Yüzüne karşı İddia makamı C. Savcısı Mükerrem Malatyalı Huzuru ile yapılan açık Mahkeme ve inceleme sonunda:

Gereği Düşünüldü:

İ d d i a: Maznun hakkında görevi ihmal suçundan dolayı Çaycuma İlçe İdare Heyetince luzumu muhakeme kararı verilerek mahkememize kamu davası açılmış olup T. C. K. nunun 230 cu maddesi gereğince Tecziyesi iddia edilmiştir.

M ü d a f a a: Maznun mü-

(Devamı Sayfa 4'de)

TÖS'le güçbirliği yapan 18 örgüt DİSK'i desteklediğini bildirdi

DİSK'in direnişinden iktidar sorumludur

Ülkemizi ekonomik iflasın ve anarşinin içine sürükliyen işbirlikçi iktidar, bu iflası gözlerden saklayabilmek ve kitleleri sultası altında tutabilmek için Anayasaya aykırı birtakım oyunlar düzenlemektedir.

Demokratik hakları elinden alınan işçiler, haklı bir direnişe geçmişlerdir. Sendikalar kanununda yapılmak istenen değişiklik, meclislerden geçtiği takdirde, Anayasanın özüne ve emekçi sınıfların sendikal özgürlüğüne ağır bir darbe indirilmiş olacaktır. İktidarın amacı, devrimci sendikaları tasviye etmek ve işçileri kendi dümen suyunda giden sarı sendika ağalarının buyruğu altına sokmaktır.

Anayasaya aykırı kanunlara ve antidemokratik baskılara karşı direnmek, iktidarın ve onun yanında yeralan kendi tabanından kopmuş Türk-İş yöneticilerinin öne sürdüklerinin tam tersine anayasal bir haktır.

Meydana gelen olayların sorumlusu, demokratik hakları için direnen işçiler değil, Yahya-Han formülleri peşinde koşan işbirlikçi iktidarın kendisidir. Kanlı pazarlar düzenlenir, Yargıtay Başkanının cenazesinde kazan kaldırılırken Kayseri, Konya, Düzce Boğazlıyan ve benzeri olaylarda öğretmenler toptan öldürülmek istenir, binalar tahrip edilir, üniversitelere saldırı ve baskınlar yapılır, dekanlar dövülür, öğrenciler öldürülürken ve Doğu halkımız üstünde terör sürdürülürken tahrikçi aramayan iktidar, şimdi haklı bir direniş içinde bulunan işçileri susturabilmek için kasıtlı olarak tahrikçi aramaktadır.

Bütün bu olayların baş sorumlusu olan kişiler, devrimcileri savunan 27 Mayıs Anayasasının yapıcılarını "Fuzuli şağil" olarak nitelendirmektedirler. Oysa asıl fuzuli şağiller, halkımızı yıllardan beri aç, sefil bırakanlar ve yurdumuzu emperyalizmin açık pazarı haline getirenlerdir.

Biz aşağıda adları yazılı kuruluşlar, demokratik hakları için direnen işçilerin yanında olduğumuzu bildiririz.

Günbegün genişleyen devrimci güçbirliğimiz, egemen güçlerin baskıları arttıkça daha da gelişecek, işçileri, köylüleri ve bütün çalışanları kapsayan eylemlere geçecektir.

İşbirlikçilerin hiç bir oyunu devrimci mücadelemizi ve dayanışmamızı engelleyemiyecektir

Yaşasın devrimci işçilerin haklı direnişi!

1 — Türkiye Öğretmenler Sendikası
2 — " İlkokul öğretmenleri sendikası
3 — İnşaat Mühendisleri odası
4 — Sağlık Kurumları Per. Sen.
5 — Karayolu İş Sen.
6 — Elektirik Müh. Odası
7 — Teknik-İş Sendikası
8 — Ü. Asistanları Sen.
9 — Devrimci Avukatlar derneği
10 — T. D. G. F.
11 — Ö. D. T. Ü. Ö. B.
12 — Ankara Ün. Ö. B.
13 — Hacettepe Ün. Ö. B.
14 — İst. T. Ü. Ö. B.
15 — Gazi Eğt. E. Ö. B.
16 — Devrimci Doğu K. O.
17 — Devrimci Kadınlar B.
18 — S. Gençlik Örgütü

başyazı

Güçleri Yetmiyecektir

DURSUN AKÇAM

Kınık, Elbistan'dan sonra Yozgat'ta Ersin Çelik, Şükrü İliş, Kemal Gözüyaşlı adında üç üyemiz dövüldü. Islâhiye'de seminer yaptırmak istemediler öğretmenlere. Din Görevlileri Cemiyeti, Komünizmle Mücadele Derneği, Genç Ülkücüler Derneği (Komandolar) Yozgat'ta "Komünizmi Telin" mitingi yaptılar. Bu mitingte TÖS Şubesine, Öğretmenler Lokaline saldırılacaklarını öğrendiğimizden arkadaşlarımızı saldırı karşısında korumak amacı ile Ankara'dan, Çorum'dan, Boğazlıyan'dan otobüslerle öğretmenler Yozgat'a gönderildi.

Hükûmete güvenimiz yoktur. Kendimizi kendimiz savunacağız. Gerekirse bundan böyle halkımızı da bu saldırılara karşı öğretmenlerini korumaya çağıracağız. Ülkemizi bir ekonomik iflâsın ve anarşinin eşiğine getiren işbirlikçi iktidar, devrimci, Atatürk'çü her davranışı kaba kuvvetle boğmayı, temel bir politika edinmiştir. Çözümlemekte yetersiz oldukları ekonomik sorunları küllemek istiyenler, düzmece faşizm provalarının gölgesine sığınmak istemektedirler.

Hükûmetin otoritesi kalmamıştır. Yurttaşların can güvenliği, mesken dokunulmazlığı her zaman tehlikededir. Gün öğle zamanı, büyük kentlerin ortasında modern eşkiyalık kol gezmektedir.

Saldırıların hedef tahtası, öğretmenler seçilmiştir. Çünkü bu iktidar aydınlıktan korkmaktadır. Çünkü bu iktidar iktidarlığını halkın yoksulluğuna, bağnazlığına borçludur. Açık ablukası kıyım işlemleri yetmedi, şimdi de kaba kuvvete belbağladılar. Bir ay içinde yüz öğretmen ölesiye dövüldü. Kimileri komaya sokuldu. Saldırganlar ellerini, kollarını sallayarak dolaşıyorlar. Başvurmadık yer kalmadı. Sorumlularda bir suskunluk, bir aldırmazlık..

Saldırganlara açıktan açığa sahip çıkan bir de siyasi parti türemiştir. Bu partinin Trabzon İlbaşkanı, Trabzon TÖS Şubesine tel çekerek öğretmenleri açıkça tehdit etmiştir.

Emperyalizmin istediği çizgide, işbirlikçilerin bir maşa olarak kullandıkları kandırılmış bu zavallı saldırgan-

(Devamı Sayfa 4'de)

Ergani'de 62 arkadaşımız beraat etti

T. C.
E r g a n i
Asliye Ceza Mahkemesi
Sayı

Esas No. : 1970/55
Karar No. : 1970/55
Hâkim : M. Ayhan Berhem 15377
C. Savcısı : Alâttin İsaoğlu 15828
Kâtip : Hakkı Korkmaz
Davacı : H. A.
Sanıklar : Boykota katılan 62 öğretmen
Suç : Birlikte memuriyeti terk (Boykot'a iştirak)
Suç Tr. : 15/12/1969 — 18/12/1969 tarihleri arası
Karar Tr. : 15/5/1970

Yukarıda açık kimlikleri ile üzerlerine atılan türel niteliği yazılı sanıklar hakkında Diyarbakır il idare kurulunun 2/4/1970 gün ve 47 sayılı yargılanmanın gerekliliği (lüzumu muhakeme) ve son soruşturmanın açılması kararı üzerine mahkememizde açılan kamu aranç (dava)nın yapılan açık duruşması sonunda:

Türk ulusu adına yargılayıp karar vermeye yetkili mahkememizce,

G. Düşünüldü: Her ne kadar Diyarbakır il idare kurulunun yukarıda gün ve No. su anılan kararında özetlevin, Sanıkların özdeksel ve tinsel haklarını arama bakımın-

(Devamı Sayfa 4'de)

Başbakana soruyorum

Adil TURAN
(Uşak Milletvekili)

Boykot nedeniyle (40.000)'e yakın öğretmene maaş kesimi cezası verildiği, bu yetmiyormuş gibi (50.000)'in üstünda öğretmenin de mahkemeye sevkedildiği acı ve katı bir gerçektir. Kişisel çıkarları ile ilgisi bulunmayan, sadece tersine işleyen çarkın küflü gıcırtılarına dikkat çeken bir davranıştı bu. Aydın ve uyanık kitlenin, bu yürekli tutumunu olumlu, hattâ öğünerek karşılamak gerekirdi. Nitekim bağımsız hâkim, durumu yasaların espirisi içinde değerlendirmiş; kendilerini beraat ettirmiştir. Fakat bizzat Başbakan olarak siz bu uyarmayı, öfke ile Türk ve dünya kamuoyunc büyük bir suç olarak ilân ettiniz.

Olaylar durmadı, sosyal oluşum tarihsel eğrisine devam etti. 657 sayılı kanun dolayısiyle bir çok meslek sınıflarında aynı nitelikte boykotlar, direnişler başladı. Biz bunları düzenin, sosyo-ekonomik bunalımın doğal sonucu sayıyoruz. Kafa ve kültür yapısı itibariyle aynı mançta olmayan zatı âlinizde, en küçük bir kıpırdama görülmedi. Bunu mutlu bir aşama kabul etmekle birlikte, şu soruları sormaktan kendimizi alamadık:

Toplu cezalara çarptırılmamak için mutlaka egemen sınıflara mı bağlı bulunmak gerekir? Bütün öcünüz, hıncınız öğretmenlere mi idi? Bu farklılığın, haksızlığın giderilmesi için, verilen ve verilmekte olan (örneğin: Yöneticilik konusu) cezaların geri alınması düşünülüyor mu?

Saygılarımla..

Üyelerimize Duyuru

1 — Şubelerimizden Genel Merkeze açılan şehirlerarası telefonlarda, numaraların yanlış bilinmeleri bazı güçlüklere yol açmaktadır. Genel Merkezimizin iki telefonu vardır. Bunlardan 12 99 46 numaralısı Genel Başkan ve hukuk bürosuna ajttir. 1749 27 numaralısı ise Yönetim Genel Müdürlüğüne ve muhasebeye aittir.

2 — Emekçinin Köşesine girebilecek nitelikte yazılarınızı ve şiirlerinizi bekleriz.

ÖĞRETMEN DİYORKİ...

Gelecek Olsun

Mehmet KOÇ

Diyadin Ortaokulu Müdürü Zafer Altıntaş ve aynı okulun öğretmenlerinden Alaâttin Çağlar, Fevzi Esen düzmece derneklerin, adına rağmen gayr-ı millî bir öğretmen kuruluşunun tertipleri sonucu açığa alındılar. Altı aydanberi kapı kapı dolaşmalar, yasalar yolu ile hak aramalar bir sonuç vermedi. Ne zaman sonuçlanacağı da belli değil. Suçları mı? Suçları devrimci olmak. Bu yurdun çözüm bekliyen sorunlarına gönül vermek. Mustafa Kemal'in öğretmenine yakışır biçimde ulusal değerleri savunmak. Bu kadar suç işlenir de, kapı kulları, çanak yalayıcıları, etek öpücüler, Derviş Vahdeti bozuntuları, Damat Ferit temsilcileri boş dururlar mı? Hemen bir jurnal efendilerine, hemen bir yalan - dolan, hemen bir düzmece tutanak. Karakaplıdaki yeri hazır, 141-142. Yani komünizm prapagandası, yani tüm çıkar gruplarının can kurtaran simidi.

"Tahkikatı Hasan Erk yönetti" diyor. Zafer Altıntaş. "Öyle garip öyle tutarsız sorular sordu ki, utandım" diyor. "Öğretmenlik adına utandım, halkım adına utandım" diyor. Gerçekten utanılacak sorular.

— TÖS'e niçin üye oldunuz?

— Hangi gazeteleri okuyorsunuz?

— Hangi yazarları seviyorsunuz?

— Bağımsızlık ne demektir?

— Dört arkadaşla yemek yerken okuduğun, ama adını vermediğin şiir hangi şaire aittir?

— Türkiye'nin millî şairi kimdir?

İşte, yirminci yüzyılda ay çağında bir öğretmene sorulan sorular. Ben bunları konuşurken, yazarken halkım adına, öğretmenlik mesleğim adına utandım. Bilmem siz okurken utandınız mı?

"Halktan, öğrencilerinden şikâyetçi olan ya da aleyhinizde ifade veren var mı" diyorum Zafer Altıntaş'a. "Hayır" diyor, "Hayır, ne halktan ne de öğrencilerimden aleyhimizde ifade veren, bizi şikâyet eden tek kişi yok. Bütün öğrenciler ve halk bizim göreve dönmemiz bekliyorlar. Biz halkın içinden çıktık. Onların bir parçasıyız. Onlarla içli - dışlı, onlarla dopdoluyuz. Biz onlarız. Ne diye onlarla takışalım. Bizim için düzmece tertiplere girişenler Mücadele Derneği ile Milliyeçi öğretmenler. Olay yaratıp kahraman olmak, bir yerlere atanmak sevdasındalar. Ama faşizmin hoyrat kuralları sökmeyecek. Oyunları açığa çıkacak".

Umutlarında hiçbir sarsılma yok. Güvenleri tam. "Aydınlık düşünce bizimle" diyorlar. "Yarından, gelecekten eminiz" diyorlar. Geçmiş olsun demiyorum kendilerine, gelecek olsun diyorum.

Gelecek olsun.

Çilekeş Öğretmenlere!

İLHAMİ AKKURT

9 Mayıs tarihli Cumhuriyet gazetesinde, KINIK - Yayla köyü öğretmenlerine yapılan sadırıyı okuyunca beynimden vurulmuşa döndüm, ve bunu yazmağa itelendim.

Yazayım ,içimi kâğıda dökeyim dedim. Elbet tüm öğretmenler ve devrimciler bu olay karşısında en az benim kadar etkilenmişlerdir. Ve tüm devrimciler düşünmüşlerdir: "Kaçıncı bu, Devrimcilerin dövülmesi öldürülmesi kaçıncı? Ve sormuşlardır kendi kendilerine:" Ne olacak bunun sonu?.. Ne zaman bu gerici kışkırtmaları duracak, ne zaman bu irticaya son verilecek?.

Yarından itibaren başlar bildiriler.. Olaydan etkilenenlerin makaleleri.. Demeçlerin falan filan. Birkaç gün onra.. Unutulur gider.

Halbuki bu gibi olaylardan etkilenenler, bunun gibi irtica olaylarına karşı ve bunları besleyen, tertip eden tutucular koalisyonuna böyle mi davranmalı, direnişi bu kadar mı olmalı, devrimcilerin? Tek tek avlandıklarını görmüyor muyuz? Bu ve buna benzer olaylar karşısında birer bildiri yayınlamanın, demeç vermenin bir işe yaramadığını öğrenemedik mi? Yayla Köyde döğülen öğretmen arkadaşlarımız gibi daha niceleri aynı saldırıya uğramadı mı? Devrimci öğrenciler öldürülmedi mi? Yayınlanan bildirilerin etkisi ne oldu, ne yaptık? İrticaya tutucular koalisyonuna karşı direnişimiz ne oldu? Son boykotlardan başka bir eylemde bulunduk mu? Devrimcilerin birlik olduğunu ispat edebildik mi?

Yeter artık demeliyiz arkadaşlar, zamanı gelmiştir. Tutucular koalisyonuna, iş birlikçi kapitalizme,, sömürücü azınlığın uydu politikasına, irticayı destekleyen emperyalizme, feodaliteye yeter artık demeliyiz.

Ellerimizde bayrak, dökülmeliyiz sokaklara, döviz lerimiz olmalı "tutucular koalisyonuna paydos" TOPRAKLARIMIZDA YABANCI ÜS, TESİS, SERMAYE, YABANCI PETROL ŞİRKETİ, YABANCI MADEN İŞLETMECİ LERİ, İSTEMİYORUZ. -FEODALİTENİN KÖKÜNÜ KAZIYACAĞIZ - EMPERYALİZM VE UŞAKLARINI YOK EDECEĞİZ - ULUSAL ÇIKARLARIMIZA ZIT DÜŞEN UYDU POLİTİKAYA LANET - ANTİ DEMOKRATİK KANUNLARI KALDIRACAĞIZ. "TAM BAĞIMSIZ, GERÇEKTEN, DEMOKRATİK TÜRKİYE" - diye yazılmalıdır. Ve bunu yaparken yılmamalı, sonuna dek dağılmamalıyız. Bilmeliyiz artık? Kaybedecek bir şeyimiz olmadığını, Ve düşünmemeliyiz çoluk çocuğumuzu. Bir defa ölmeyi bilmeliyiz. Yaşıyan ölü olmak sıkmıyor mu bizi? Çocuklarımızın emperyalizmin kölesi olacağını düşünemiyor muyuz? Onlara iyi bir Türkiye bırakmak istemiyor muyuz? Öyleyse ne duruyoruz?

Bilinçli öğretmen marşı

— YUSUF GÜR —

Biz öğretmen ilk, orta yüksek
Toroslaştık, TÖS işte o demek
Eğitmenden tâ profesöre dek,
Arallaştık, Urallaştık;
Kafa kasa, hınç güç birleştik
Şimdi tek kol, tek yürek!

Ben Amanos, Sen Tendürük, o Ilgaz
Karı boranı eksik olmaz
Türkiye'nin tüm dumanlı dağları,
Biz Honaz, Erciyes, Ağrı..
Ben Köroğlu, Ben Dadaloğlu, Ben Atatürk,
Hep kıyıldık, sürüldük!
Bu, tâ Osmanlı, tââ Selçukludan beri
Anadolu ve Rumeli şakileri biz, abdalları biz.
Gurbetçi, göçebe, gezginciyiz,
Oturaksısız ne demeli?
Belki de bundan daha güzel adımız bulunmaz.

Ilksen, Timsen, Eğitsen..
Örgüt sayımız olmuş doksan!
TÖS olmak, Toros olmak varken,
Bu sen'cilik, bencilik nedir?
Bu ilk, ort, yük.. necedir,
Var mı bir bilen eden?

Yüz elli bini aşkın öğretmen,
Toplansın, bir araya gelsin.
Katışsın güç dağılmasın,
Öğretmenin ne alacağı olur öğretmenden?

Tüm öğretmenler, biz, bir eyleme girdik,
— Halka koşut, egemene karşıt dikildik —
Miting, yürüyüş, boykot... üçledik!
Evet, evet, evet suç işledik :
Bir güzel, bir güzel, bir güzel..
Ve işlerken
Anayasaya sığındık, Paşababaya değil;
Erkil! Yani Atatürklüsünden!

Otobüste..

Mustafa KAZALCI

"Yolların fatihi" bir otobüsteyiz. İzmir'den Denizli'ye doğru geliyoruz. Yolcuların çoğu kelli felli.. Rahat koltuklarına uzanıp yaslanmışlar. Az sonra sıcacık evlerine, tıkır tıkır işleyen işlerinin başlarına dönecekler.

Aydın'da mola verdik. Burada otobüsün arkasına bir grup yolcu bindi. En geriye sıkışıp oturdular. Giysileri yırtık pırtıktı. Hepsi de gençtiler. Yorgunlukları yüzlerinden okunuyordu. Bitkindiler.

Yanlarına yaklaşıp, nereli olduklarını, nereye gittiklerini sordum. İlkin söylemediler. Ne yapacaksın der gibi bakıp sustular. Direndim. Oturup yanlarına kim olduklarını bir daha sordum. Bu kere çaresiz, içlerinden birisi karşılık verdi.

"Afyon'un köylüğündenik. İş için geldik Aydın'a. Bir haftadır iş aradık, bulamadık. Şimdi dönüyoruz."

Araba ilerledikçe söyleşimizi artırdık. Yeri geldikçe hepsi de konuşmaya başladılar. Harçlıklarının hemen tükendiğini, yatak yorganlarını satıp yol parası ettiklerini söylediler. Köylerinde toprakları olmadığını, Almanya'ya yazıldıklarını, yıllardır sıra gelmediğini anlattılar.

Daha önce, üç ay bir yerde çalışmışlar. Çalıştıran, tam paralarını ödememiş. Ellerine bir senet vermiş. Senedin günü gelip geçmiş paralarını alamamışlar. Bankaya varmışlar, dönmüşler. Dinleyenlere anlatmışlar, bir sonuç alamamışlar. "İpek bir halıya benzeyen toprakta" işsiz, aç kalmışlar.

Yalnız bir tanesi okuma - yazma biliyordu. Ölmeyi, yaşamlarının en güzel çağında yok olup gitmeyi kurtuluş sayıyorlardı. Bezmişlerdi yaşamaktan.

Otobüs yağ gibi yolda kayıyordu. Yardımcı, beylere kolanya, su yetiştiriyordu. Az sonra sıcacık evlerine, tıkır tıkır işleyen işlerinin başlarına döneceklerdi.

Her zaman cebimde taşıdığım Anayasayı çıkardım. Kendilerine tanınan hakları, devletin yüklendiği ödevleri okudum. Yüzüme boş boş baktılar.

Gazetecilere varıp "artistlerin yaşayışını, görkemli törenleri yazacağınıza, bizim durumumuzu yazın" dersiniz dedim. Boş boş baktılar.

İnönü'ye, Demirel'e gidip iş isteyin, Meclisin önüne oturup dedim. Boş baktılar.

Yönetim sizin hakkınız, suyun başına geçin dedim. Baktılar.. Otobüs gidiyordu. Rahat koltuklarında yaslananlar sık sık dönüp baktılar. Anayasa ve sözlerim aç karınlarını doyurmadı. Yaşamı sevdirmedi. İşsizliklerini gidermedi.

İçlerinden okuma - yazma bilene Anayasayı armağan ettim.

Denizli'ye gelmiştik. Güzel günlerin kesinle geleceğini söyledim. El sıkışıp ayrıldık. "Yolların fatihi" kayıp gitti. İşliler, işsizler içindeydi.

EMEKÇİNİN KÖŞESİ

'Hocam biz de yürüyeceğiz artık

Mükremin TEKİN
(Köylülerle röportaj)

"Hocam biz de yürüyeceğiz artık" diyordu beyaz, kısa sakallı bir köylü. İri yapılı, uzun boylu olan bu insan önce elindeki bastonu yere vuruyor, ondan sonra da insana dik dik bakarak konuşuyordu..

"Karar verdik hocam karar yörümeye... Yörüyeceğiz hem de uzun yörüyeceğiz. Herkes yörüyor. Koşuyor hak alıyor. Bide biz yörüyelim dedik. Köycek karar verdik. İmzasını vermiyen kalmadı köyde. Bir Allahın kulu bile yok imzasını atmayan. Bu hususta görevli arkadaşlar köylere dağıldılar. Tüm köyler bizimle beraber".

Saat 24.00'e doğru geliyordu. Üstüste çaylar içiyorduk. Yatmaya giden bir köylü bile yoktu. Herkes, kahvede köylere giden ekipleri bekliyordu. Önce bir minibüs geldi. İnenlere derhal yer verildi. Çaylar ısmarlandı. Merhabalaştıktan sonra konuşmalara geçildi. Arkadan diğer minibüsler de geldiler. Arabadan inen herkes kahveye dalıyordu. Her gelene yer veriliyor, çay söyleniyordu...

Aradan çok geçmeden temiz giyinmiş fotörlü bir köylü konuşmaya başladı. "Arkadaşlar!... Biz bir hayırlı işe giriştik. Bu işin mutlaka sonunu alacağız. Hangi köye gitmişsek bizi iyi karşıladılar. Dediklerimizi iki etmediler. Bizimle derhal bir oldular. Başka köylere gittik. Böylece kırkpare köyde teşkilâtlanmış bulunuyoruz. Bizi kimse bu yoldan çeviremez. Yalnız biz birbirimize iyicek inanalım. Sesini azıcık çıkaran herkes hak alıyor. İşçi grev yapıyor. Memur yörüyor. Bide biz yörüyelim. Şayet olmazsa boykot yapalım. Görün o zaman bak hakkımızı nasıl alacağız. Ülen bütün işleri yapan biziz be... Pancarı eken biziz. Yazın sıcağın altında pişen, kışın soğuğun altında donan biziz. Nasıl olur da bizim pancara beş kuruş zam yapmazlar. Ülen biz şaban mıyız be!.. Yeter artık bugüne kadar emildiğimiz. Biraz gözümüzü açalım. Sonuna kadar direnelim. Direnelim de görsünler. Hem anlasınlar artık köylülerin de şaban olmadıklarını".

Fotörlü köylünün konuşmalarını kahvede bulunan herkes bütün can kulağı ile dinliyordu. Çıt çıkmıyordu kimseden. Arada bir kahvecinin sesi duyuluyordu. Dışarda da olanca şiddeti ile yağmur yağıyordu. Bir ara saçı taranmış, kıravatlı bir köylünün sesi duyuldu. Tok bir sesle:

"Arkadaşlar, beni bir dakka dinlemenizi rica ediyorum! Üzerinde durulması gereken bir mesele var. Biliyorsunuz ki, şehirliyi biz besleriz. Az çok hepimizin arkadaşı, akrabası var şehirde. Olur ya bunlardan bazıları bizim bu giriştiğimiz işten hoşlanmazlar. Yörüyüşten vazgeçirmeye çalışabilirler. Katiyen onlara iltifat etmiyeceğiz".

Kıravatlı köylünün söylediklerini de herkes memnuniyetle kabul etti. "Olamaz, olamaz... katiyen olamaz" dediler. Örgütlenmenin lüzumundan bahsettiler. Artık giriştikleri bu hayırlı işten dönülemiyeceğini, ne bahasına olursa olsun bu yolda ilerlemek gereklidir diye birbirlerini teşvîk ettiler. Yalnız bir ara ziraat odalarının üzerinde durdular. Her ne kadar bu işte ziraat odalarının yardımı olmuşsa da vazgeçebileceklerinden şüphe etmeye başladılar. O zaman içlerinden birisi şöyle konuştu.

"Ziraat odaları bizim yörüyüşümüzü destekleyeceğini söyledi. Fakat oradaki vazifelilerin hepsi de daire müdürleri. Ben şahsen iktidardan yana olan bu adamların bizimle yürüyebileceklerini sanmıyorum. Biz işimizi sıkıya bağlayalım. Bizimle bir olurlarsa olsunlar. Olmazlarsa aramızda bir komite seçelim. Yörüyüşü o komite yürütsün" Bu teklifte ekseriyetle kabul edildi.

Toplantı bitmişti. Gitmek için herkes ayağa kalkmıştı. Yakın köylerden gelmiş olan konukların elleri sıkılıyordu. Bir ara yine fotörlü köylünün sesi duyuldu" Arkadaşlar!... Bir hafta sonra burada yine toplanacağız. Bu işin son şeklini alacağız. Yalnız bu işe katiyen parti pırtı sokmayın. Bu hepimizin menfaatına olan bir iştir." dedi.

Köy değişmişti. Dün yürüyenlere kızanlar bugün kendileri de yürüyeceklerdi. Hem de yürümeye tam kararlıydılar.

TOK

Atillâ LOSTOR

Sen bilir misin?
Tabanları patlamış,
Yanakları güneşten pul pul olmuş çocukları.
Elleri nasırlı gözleri yorgun babaları..
Nerden bileceksin Anadolu köylüsünü.
Yediğin ekmeğin, sebzenin, meyvanın nasıl yetişdiğini
Ekmeğini yağmur taneciğinin ardından beklediğini..
Sen modayı takip ederken,
Onun yılda bir elbise bulamadığını,
Sen son model otomobili az bulurken,
Onun kağnıya sükrettiğini,
Bilir misin?
Nerden bileceksin.
Onu görmedin,
Düşünmedinki,
Sen yazın sayfiyede,
Kışın apartmanında gamsız yaşarken,
Onun çamurdan evlerde ilkçağ hayatı yaşadığını,
Sen zevkine binleri harcarken
Onun bir dilim ekmek için ömrünü tükettiğini
Bilir misin?
Ağanın ona hükmettiğini,
Ana avrat küfrettiğini,
Falakaya yatırdığını
Bilir misin?
Bilemezsin.
Bilmek istemezsinki.

AĞIT

■ Posof'lu Döne

Ak dağlarda ben Posoflu Döne
Yandım portahalsızlıktan döne döne
Toparlak toparlak sarı sarı
Anamın memesi gibi özlem kaldım.
Ölüyom portahalsızlıktan gaymaham

Ak dağlar içinde gaderim gara gara
Oy Adanıya gar yağmazmış oyy.
Silada gönüm hasda ben hasda
Gurbette gara haber vermem dosta
Yandım anam mezerime portahal goy..
Ben Posof'lu Döne babacan
Hasdayım unutuldum canacan
Gaymaham bey hükümete silâm ilet
Galdırın gara dağdan ak garı
Oy gaymaham bey oy, anam oy.
Gara dağları ak karlar almış
Yanahlarım hepden al almış
Adanıya gar yağmazmış Adanıya oy
Ana gız mezerime portahal goy
Yanirem, ölirem, sevirem oyy.

Sendikadan sandukaya!

Ahmet KÖKLÜGİLLER

Aziz Nesin. Sosyal Adalet dergisinde, şöyle bir olay anlatmıştı yedi yıl önce :

"... Yıl 1945.. "Sendika" sözü yeni yeni duyuluyor daha. İşçilerin sendika kurmalarını, örgütlenmelerini istiyen, yazan aydınlar kovuşturuluyor, yargılanıyor.

İngiltere'de yapılacak uluslararası bir sendikacılık toplantısına Türkiye'den de sendikacı istiyorlar. "Bizde sendika yok!" denilse yüz karası. Kendilerince güvenli saydıkları birkaç kişiyi bulup buluşturmuşlar. Onların basın toplantısına gitmiştim. "Sendika" diyemiyor "sanduka" diyorlardı. İngiltere'ye gidecek olanlar :

— Türk işçisi sandukaya girecektir. Hükümetimiz, işçilerimizin sandukaya girmesini istiyor.. diyorlardı."

Yazar, aradan geçen yılların, birçok birikimlere yol açtığını ve Türkiye'ye yararlı şeyler getirdiğini belirtiyordu. yazının sonunda :

"Aradan geçen ondokuz yıldır. Ondokuz yılda sandukan sendikaya geldik."

Gerçekten "mutlu bir dönemeç"ti bu : 1961 Anayasası, birçok sosyal haklar yanında, işçiye de örgütlenme, sendikalaşma olanakları getirmişti. İşçi, artık patronun, ağanın, sermayenin kölesi olmaktan çıkacak; özgür olacaktı. Sendika kuracak; okuyup öğrenecek; hakkını arayacaktı. Sınıfının bilincine varacak, artık sömürülmüyecekti..

Geigelelim, suyun başında bulunanlar da uyanmıyorlu- 1961 Anayasasının açtığı bu yolu, tıkamanın plânları içindeydi. Bunun en güzel şekli, kurulmuş ve kurulacak işçi sendikalarını yozlaştırmaktı. Türkiye'de "Amerikan tipi" bir sendikacılığın ağlarını kurmaktı.

TÜRK - İŞ, bu maksatla ele alınmış, istenilen şekle sokulmuştur. Yöneticileri sık sık Amerika'ya gönderilmiş, orada iyice eğitilmişlerdir. TÜRK İŞ, emperyalizmin maşası durumunda olan kuruluşlarca uzun süre "maddî" yönden de desteklenmiştir. Örneğin, AID'- (Amerikan İktisadî İşbirliği Teşkilatı' OECD'den, (Uluslararası İktisadî İşbirliği Geliştirme Teşkilatı) ICFTU'dan (Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfedarasyonu) AFL - CIO'dan Amerrikan İşçi Sendikaları Konfedarasyonu) milyonlarca yardım sağlanmıştır. Ankara'daki lüks "Türk - İş Sarayı" böylesi kuruluşların yardımlarıyla yapılmıştır.

Türk - İş başkanı Demirsoy'un şu sözleri hâlâ kulaklardadır: "Türkiye'de hür sendikacılığın yerleşmesinde rol oynayan Irwing Brown şahsi dostumdur." Türk - İş yöneticilerine akıl hocalığı yapan bu adam, Amerikan İşçi Sendikaları Konfedarasyonu Başkanı G. Meany'nin yakınıdır. Ve "CIA"nın elemanlarındandır.

Sözü uzatmıyalım, emperyalizmin ustaca oyunlarıyla, iyice yozlaştırılan ve sarılık hastalığına yakalanan TÜRK - İŞ'- den, artık bir fayda gelmeyeceğine inanan işçiler, birkaç yıl önce Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfedarasyonu"nu (DİSK) kurmuşlardır. Gelişen olaylar, işçilerin gözünü açmış, Türk - İş'ten ayrılarak, DİSK'e katılmaya başlamışlardır.

TÜRK - İş'in hızla çözülmesi, sermaye çevrelerini ve "sendika ağaları"nı telaşâ düşürmüş! DİSK'in büyümesini engellemek için çeşitli oyunlara ve şantajlara başvurulmuştur. Bütün çareler boşa çıkınca, 274 ve 275 sayılı kanunların değiştirilmesi yoluna gidilmiştir.

Bilim adamlarının bir bildiri ile kamu oyuna açıkladıkları gibi Anayasaya; Türkiye'nin de onayladığı İnsan Hakları Evrensel Bildirisine; Uluslararası Çalışma Örgütü Anayasasına: Avrupa Sosyal Yasası'na aykırı olan bu yeni "değiştirme tasarısı", DİSK'i etkisiz hale getirme; işçilerdeki uyanışı, bilinçlenmeyi önleme amacına yönelmektedir. Bu yeni tasarı kanunlaşırsa, sendika kurma hakkı önemli ölçüde kısıtlanacak; işçilerin istedikleri sendikaya üye olma hakları ortadan kalkacak: siyasal iktidarın tutumuna ters düşen sendikalar TÜRK - İŞ aracılığı ile baskı altına alınacak; grev, toplu sözleşme gibi temel haklar işlemez hale gelecektir. Böylece Anayasa'nın 46 ve 47. maddelerinde öngörülen sendika kurma; bu sendikalar aracılığı ile işçinin birtakım sosyal, ekonomik güvenceler kazanması da önlenmiş olacaktır. DİSK genel sekreteri Kemal Sülker'in dediği gibi, aslında bu tasarı DİSK'e karşı değil, 1961 Anayasasının sosyal içeriğine karşıdır.

Görülüyor ki, yedi yıllık bir uygulamadan sonra, Türk işçisindeki uyanma ve bilinçlenme; yurt yönetiminde ağırlığını duyurma eylemleri sermaye çevrelerini tedirgin etmiştir. İktidar - Türk - İş koalisyonu, Anayasa'ya rağmen, birtakım faşist tasarılarla, gerçek sendikacılığa doğru giden yolu tıkamak istemektedir.

Türk işçisinin "sendika"ya değil, "sanduka"ya girmesi istenmektedir. Çünkü Amerikan tipi demokrasi, bunu öngörmektedir: İşçi sermayenin emrinde ve hizmetindedir. Eline ne verirse ona şükretmelidir. Aklının ermediği şeylere, özellikle, yurt sorunları, politika sorunlarına burnunu sokmamalıdır. Efendilerinin rahatlarını kaçıracak davranışlardan kaçınmalıdır!

Türk işçi sendikacılığı yeni bir döneme girmiştir. Devrimci işçilerimizin, bu çetin, karışık oyunların içinden de çıkacaklarına inanıyoruz. Gelişen olaylar dikkatle incelenmelidir. Devrimci işçiler, yalnız bırakılmamalıdır. Onların başarısı, demokrasinin başarısı olacaktır..

(1) Sosyalist Açıdan Türk-İş Yargılanıyor (Şaban Yıldız Sükran Kurdakul, İst. 1966)

(2) Emperyalizmin Uydusu Türk - İş (Aydınlık dergisi, Haziran 1970 sayısı'

İhsan Ataöv Protesto edildi

Kırklareli — Özel (Arkadaşımız Etem Ütük bildiriyor)

Geçenlerde bütçe görüşmeleri sırasında, Antalya Milletvekili İhsan Aatöv'ün bazı öğretmen kuruluşlarının Rusyadan para aldığı yolundaki ithamları da kongrede söz konusu edilmiş ve verilen bir önerge üzerine Millet Meclisi Başkanlığına şu telgrafın çekilmesi oy birliği ve alkışlarla kabul edilmiştir :

Büyük Millet Meclisi Başkanlığına Ankara

Meclisimiz kürsüsüne yakışmayacak, tutarsız, çirkin iftiralar savuran, ulusun değil, sadece kendi çıkarlarının vekilliğini yapan kişinin Türk Öğretmeni hakkındaki sözlerini iğrenç bulduğumuzu belirtir, nefret ve şiddetle red ederiz.

Biz Atatürk'çü öğretmenler olarak ulus çıkarlarına bağlı emeğe saygı duyan, erdemli kişiler olduğumuzu bir kez daha hatırlatırız.

(Kırklareli TÖS Şubesi)

TÖS EĞİTİM SEMİNERLERİ

Islahiye'de TÖS Seminerine engel oldular

TÖS İslahiye Şubesi tarafından düzenlenen TÖS genel Merkezinden Konuşmacı olarak Fakir Baykurt, Prof. Bahri Savcı ve Muzaffer SAYAR'ın katıldığı 14 Haziran tarihindenki bölgesel nitelikteki seminer, camilerde cihada çağırılan gericileri tarafından engellenmiş ve yaptırılmamıştır.

Düzenlenen semineri baltalamak istiyen gerici çevreler, bir gün önce Dervişiye Camiinde toplanarak, "Yarın burada solcular toplanıp komünizm propagandası yapacaklar. Düşmanımız Rusyayı övecekler, dostumuz Amerikaya sövecekler" diye halkı tahrik etmişlerdir. Ayrıca bir de şehir hoparlörlü araba dolaştırarak "Yarınki cihada gelin" çağrısında bulunmuşlardır.

Olaylar bir anda TÖS Genel Başkanı Fakir Baykurt'un görev yeri Fevzipaşada duyulmuş ve seminerin yapılmasını istiyen Fevzipaşalılar minibüslerle İslahiye'ye gelmişlerdir.

Seminere karşı olan grup ta 500 kişi kadar olmuş ve Dervişiye Camii önünde toplanarak TÖS'lü öğretmenler ve Fevzipaşalılara zaman zaman tecavüze yeltenmişlerdir.

Kaymakamlıktan semineri baltalamaya çalışanların tesirsiz hale getirilmesi ve çıkacak olaylardan onların sorumlu tutulması için tedbir alması istenmiştir. "Tedbirler alınmıştır. Toplantıyı kimse engelliyemez" diyen Kaymakam Nizamettin Güven'e, TÖS yetkilileri, "Kayseri Valisi de aynı şekilde tedbir alındığını söyledi, fakat çıkan olayları önliyemedi ve devleti 300 bin lira zarara soktu" karşılığını vermişlerdir.

Tahrikçi olarak Kadir Orhan Kemal Erdoğan, Süleyman Yılmaz, İbrahim Uzun, Mehmet Kölemen, Osman Kelebek, Ökkeş Karagöz ve Mehmet Ünal adındaki şahıslar tesbit olunmuş ilçe savcılığına şikâyette bulunulmuştur.

Ortaanadolu baştemsilciliğimiz bölgesinde yapılan çalışmalar

(Genel Merkez Ortaanadolu Baştemsilcimiz Hürrem Arman'ın, Genel Merkeze vermiş bulunduğu çalışma raporlarından faydalanılarak hazırlanmıştır).

Bilindiği gibi, Sendikamız, Tüzüğün 50. ve 51. maddeleri gereğince Türkiye'yi 7 bölgeye ayırarak, her bölgeye bir Baştemsilci ve bunlara bağlı yeterince temsilci atamıştır.

Ortaanadolu Baştemsilcilik bölgesinde, Ankara, Çankırı, Bolu, Kırşehir, Nevşehir, Eskişehir, Afyon, Kütahya, Konya, Niğde, Kayseri, Yozgat, Sivas olmak üzere onüç il ve bu illerdeki 121 TÖS Şubemiz bulunmaktadır. Bu bölgede Baştemsilciliğe bağlı olarak altı temsilci atanmış bulunmaktadır.

8-9 Nisan 1970 günlerinde Hürrem Arman'ın başkanlığında toplanan temsilciler alanları içinde bulunan şubeleri 6 bölgeye ayırmışlar, beraberliği sağlamak için çalışmalar yapmışlar, Şubat ayı içinde toplanan Yönetim Kurulu kararlarını incelemişler, bunların özellikle (dikey örgütlenme) ile ilgili olanlarını eyleme geçirilmesi için, gezilerinde, şubelerle yapacakları çalışmaları saptamışlardır. Haziranın sonuna kadar bölgelerinde yapacakları gezileri bir programa bağlamayı ve her geziden sonra yaptıkları çalışmaları bir raporla Baştemsilciliğe bildirmeyi kararlaştıran temsilciler, hafta sonu tatillerinden bile faydalanarak, eyleme geçmişlerdir.

2. Bölge Temsilcisi Kâzım Çam; Haymana, Delice, Polatlı, Kırıkkale, Keskin. Irmak, Kalecik, Elmadağ;

4. Bölge Temsilcisi Fahri Özçelik: Cihanbeyli, Niğde, Aksaray - Bor - Kemerhisar, Çumra, Cihanbeyli, Karaman, Konya;

6. Bölge Temsilcisi Müslim Tunaboylu: Koyulhisar, Suşehri Sivas;

3. Bölge Temsilcisi Nuri Güngör: Kulu, Beyşehir, Yalvaç, Karapınar, Ereğli;

5. Bölge Temsilcisi Hüseyin Yılmaz: Yerköy, Yozgat, Sorğun, Çekerek, Boğazlıyan, Çayıralan.

Şubelerini görmüşler, her birinin yerel özelliklerine göre yönetici ve öğretmenlerle işbirliği yaparak faydalı olmaya çalışmışlar, Baştemsilciliğe raporlarını vermişlerdir. Ortaanadolu Baştemsilcisi, bu raporları önemli yönlerinin özetlerini de yaparak- TÖS Genel Başkanlığına vermekte ve uygulanma olanağı olan önerilerin yerine getirilmesi işlerini kovuşturmaktadır.

Ortaanadolu Baştemsilcisi Hürrem Arman, yapılan çağrı üzerine Nebi Dadaloğlu ile beraber 6 Haziran 1970 Cumartesi günü Kırşehir'e gitmiş, ilçelerden gelen öğretmenlerin, gençlerin ve köylülerin de katıldığı kalabalık bir toplulukla, TÖS Lokalinde bir toplantı yapmıştır. TÖS Şube Başkanı B. Biber'in yönettiği oturumda Hürrem Arman, öğretmen örgütlenmesinin ve eylemlerinin kısa bir tarihçesini yaptıktan sonra TÖS'ün başarıları üzerinde durmuş, Devrimci Eğitim Şûrası kararlarını anlatmış (Şubatta yapılan Yönetim Kurulunun aldığı kararları ve özellikle (Dikey örgütlenme) konuları üzerinde derinliğine açıklamalar yapmıştır.

Kısa bir dinlenme aralığında Nebi Dadaloğlu ile İsmail Erdem toplantıya, konulara anlamlı katkılarda bulunan, şiirler okumuşlardır.

Toplantının ikinci bölümünde, öğretmenler, gençler, köylüler soruları ve konuşmalariyle oturuma bilinçli katkılarda bulunmuşlardır. Çok ilginç sorular sorulmuş ve bunlar üzerinde tartışılmıştır. Toplantıya öğretmenleri Mehmet Öztürk, Ramazan İlhan, Yüksel Canpolat ile beraber katılan Karacaören Köyü Muhtarı Ahmet Dursun, aynı köyden Süleyman Yılmaz, Ali Yılmaz, İsmet Arıöz, İbrahim Canpolat, Salih Çelebi tartışmalara bilinçle katılmışlar, ilginç sorular sormuşlardır.

Saat 10'da başlayıp 14'e kadar süren toplantının olumlu yankılarını, bu toplantıda bulunup Ankara'ya gelen öğretmenlerden dinlemiş bulunmaktayız.

Hürrem Arman'ın 26 Haziran 1970 Cumartesi günü Çankırı'ya gideceğini ve bu il şubeleri ve öğretmenleriyle toplantılar yapacağını öğrenmiş bulunuyoruz.

Bilindiği gibi (TÖS Bölge Baştemsilciliği ve Temsilciler Yönetmeliği) çıkmış ve 8.5.1970 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiştir. Üye ve şube sayısı çok artmış bulunan TÖS'ün, sorunlarının çözümünde, alınan yeni kararların eyleme geçirilmesinde ve özellikle dikey örgütlenme konularında Baştemsilci ve Temsilcilere büyük görevler, sorumluluklar düşmektedir. Yönetmeliğin 7. maddesinde: "Baştemsilci ve Temsilciler çalışmalarını bölge ve kesimlerindeki üyelerin bilinçlendirilmesi, halkla olumlu ilişkiler kurulması, devrimci davranışlı bir kamu oyu yaratılması doğrultusunda yoğunlaştırırlar." denilmektedir. 10. madde ise görevleri ayrıntılariyle saptamaktadır. Şubelerin birbiriyle, Genel Merkezle ilişki ve bağlantılarında da temsilciliklere büyük ödevler düşmektedir. Çıkarılan; (TÖS Araştırma ve Sendikal Eğitim Başkanlığı Yönetmeliği), (Kitap Kolları Yönetmeliği, (TÖS Öğretim İşleri Başkanlığı Yönetmeliği) ile daha da bilimsel çalışmalara girmiş bulunan örgütümüz, her yönden alınan kararları, şubelerle işbirliği yaparak, eyleme geçirilmesinde de temsilcilerimizden büyük hizmetler beklemektedir.

Eğitim yılı

Ali DÜNDAR

■ GİRİŞ

Birleşmiş Milletler Eğitim Kültür ve Bilim Kurulu, kısaltılmış adı ile *UNESCO*, 1970 yılını *"Eğitim Yılı"* olarak ilân etmiş. Basına yansıdığı kadarıyla anlayabildiğimize göre kurul, *insan gücü* ile *kalkınma* arasındaki olumlu yönde beliren *ilişkiye* dayanmaktadır. Gerçekte kalkınma, yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin insan eliyle değerlendirilebilmesiyle başlar. Bir ülkenin zenginliği de kuşkusuz, yerüstü ve yeraltı varlıklarının, gene o ülke insanlarınca değerlendirilebilmesiyle doğru orantılıdır. Doğal kaynakların bolluğu kuşkusuz önemlidir, ama bu, ülkelerin *zenginliği* anlamına gelmek. Söz konusu kaynakların insan eliyle işlenmesi, değerlendirilmesi de gerekir. Bugün zengin ülkeler, yüzde yüz doğal zenginlikleri bol olan ülkeler değildir. Fakat yüzde yüz insana değer veren, insanlarını eğiten ülkelerdir, zengin ülkeler.

Geri bırakılmış toplulukların çoğunluğu, eğitim çemberinden geçirilmemiş, kıyaslama olanaklarından yoksun insanların oluşturdukları toplumlardır. Burada, sömürge ve yarı sömürge durumundaki ülkelerde uygulanan, koşullandırıcı ve sindirici eğitim uygulamalarını bir yana bırakıyoruz. Bilimsel anlamda eğitim: öğretim uygulamalarını da içeren, kişiyi üretici yönde becerilendiren ve ona, kıyaslama, duyularını ulusal doğrultusunda kullanabilme yeteneği kazandıran, *güdümlü bir işlevdir.* Çağımızın eğitim uygulamalarından bu anlam çıkmaktadır. Gelişen ve yaygınlaşan kitle haberleşme araçları, okul programlarına bağlı eğitim anlayışını hayli değişikliklere uğratmıştır. Okul kavramı içinde eğitimin yerini *yaygın eğitim,* ya da *sürekli eğitim* kavramları almaya başlamıştır. Gelişen teknoloji ve kitle haberleşme araçları karşısında, çoğu örgün eğitim kurumları gerilemiştir. Bugün ülkemizde sürüp gelen eğitim açmazının temelinde bu vardır. Gelişen ve oluşan topluma ayak uyduramayan örgün eğitim kurumlarımız, tutuculukları nedeniyle işlevlerini yitirmiş, toplum isterlerini karşılıyamaz duruma gelmiş ve toplumun dışına düşmüşlerdir. İnsan gücünün, toplum isterleri ve yönsemeleri doğrultusunda güdülenemeyişi, bir yerde toplumu iç çatışma ve çekişmelerle karşı karşıya getirmiştir.

■ GEREKÇE

UNESCO'nun öne sürdüğü verilere göre, bugün dünyamızda yaşayan 2,5 milyara yakın nüfusun % 33'ü, yani 800 milyon kadarı basit okuma-yazma olanağından yoksundur. Gene *UNESCO*'ca ileri sürüldüğüne göre bu sayı, yıldan yıla artmaktadır. Bu artış, genellikle geri kalmış, ya da geri bırakılmış ülkelerde daha da korkunç ölçülerde olmaktadır. Eğitim, bilim ve kültür etkileşimi yoluyla uluslararası barışın kurulmasını amaçlayan *UNESCO,* eğitim yetersizliğinin doğurabileceği olumsuzluklara dikkati çekmekte ve tüm ulusları bu yönde yardıma çağırmaktadır. *UNESCO* ayrıca, geri bırakılmış ülkelerde, *"Eğitim Yılı"* na özgü olmak üzere özel eğitim - öğretim yasaları çıkarılmasını, bu yasaları yürütmek üzere bakanlıklararası bir *"Yürütme Komitesi"* kurulmasını da salık vermiştir. Bakanlar düzeyinde olması önerilen "Yürütme Komiteleri" ne, üniversitelerden, öğretmen sendika ve kuruluşlarından üye alınması da istenmiştir. Uygulama iki yönde geliştirilecektir. Birincisi bireyin işine uyumunu ve üreticiliğini sağlayıcı yönde, yani bizim *Köy Enstitüleri* programlarıyla amaçladığımız: *iş içinde ve iş başında, işi için eğitim.* Okuma - yazma becerilerinin yanında, üretimi artırmaya yönelik teknik bilgiler de veren, kişinin toplum içinde kendi yerini bulmasına yarayan, kişilikçi, güdümlü bir eğitim - öğretim uygulaması. İkincisi: *Sürekli Eğitim.* Eğitime maddesel gerçekten başlamak. Böylece daha akılcı bir yöntemin uygulama alanını genişletmek. Teknolojik gelişmeleri, tarih akışı içinde ve zamana uygun olarak aldığı eklentilerle birlikte değerlendirmek suretiyle, kişinin kişiye, toplumların toplumlara olan yersiz ve insan onuruna yaraşmayan tutkunluk ve tiksintilerini önlemeye çalışmak.

Eğitim gelişmesinin, toplumsal ve ekonomik gelişmelere ışık tuttuğu varsayımından hareket eden *UNESCO,* ülkemizin de dahil olduğu yetmişe yakın ülkeye uygulama öneri ve çağrısında bulunmuştur. Ülkemizde bu konuda neler yapılmaktadır, henüz haberli değiliz. 1970 yılı nerdeyse yarı olmak üzeredir. *UNESCO*'nun uyarı ve çağrıları doğrultusunda bir çabamız görülmemektedir. Kim bilir belki de kendimiz *UNESCO*'nun verdiği ölçütler içinde görmediğimizden herhangi bir atılıma gereklik duymamışızdır.

■ ACI GERÇEKLER

222 Sayılı Eğitim Öğretim yasası, 1972'de Ülkemizde okulsuz köy ve okul dışı çocuk kalmayacağını plânlamıştır. Birincisi beş yıllık kalkınma plânının eğitim bölümü de aynı amacı önermiştir. 1970 yılında söz konusu amaçların daha pek çok uzaklarında döneleyip duruyoruz. Nüfusumuzun % 48'i okuma - yazma bilmemektedir. Genel nüfusa oranla % 68 nüfus plânlı eğitim - öğretim olanaklarından yoksundur. 6000 köyümüzde ve 25.000'e yakın yerleşme yerimizde halen okul yoktur. Teknik yetersizlikler ve ihale düzensizlikleri nedeniyle, yeni yapılan okul kuraklarının % 90'ı ya eksik teslim alınmakta, ya da ertesi yıl onarıma ihtiyaç göstermektedir. Her yıl mevcut okul kuraklarının % 50'ye yakını büyük onarıma ihtiyaç göstermektedir. Devlet bütçelerindeki *tüketici* eğilimlerin önlenememesi ve insan gücü eğitimine gerekli önem ve ağırlığın verilememesi, ülkemizde eğitim uygulamalarını günden güne geriletmektedir.

Eğitimimiz: *Kadro yaratma* diye nitelendirebileceğimiz, Atatürk'çü doğrultuda, lâik Cumhuriyet isterlerine yatkın insan yetiştirmek olanaklarından yoksundur. Dışa bağlı ve Atatürk'çü çizgiye karşıt bir eğitim ortamına düşürülmüşüz. Büyük Atatürk'ün bizzat kapattırdığı İmam-Hatip okulları, 1946'dan itibaren açılışa geçirilerek bugün 72'ye yükselmiştir. 50 bine yakın körpe köy çocuğu bu okullarda kendi yaşam gerçeklerine zıt bir programla eğitilmektedirler. Bunun yanında gerçek Atatürk'çü ve lâik Cumhuriyet kadrosunu oluşturacak olan ilköğretmen okullarının sayısı 87'dir. Usta öğretici ve çırak okulları halen açılamamıştır. Nüfusumuzun halen % 72'si tarım kesiminde yaşamaktadır. Buna karşılık tarım konularını programlayan öğretim kurumlarının sayısı, fakülteler dahil 40 kadardır. Şu görünüme göre: yetersiz, amaçsız bir eğitim bocalaması içinde yuvarlanıp gitmekteyiz. Ulusal, halk kaynağından gelen ve halk kaynağına bağlı, Kemalist çizgide lâik ve halkçı, dönüşümcü, dirik insanı yoğurmada; yetersiz, kısır bir bocalamadayız. Bunun yanında: Örgün eğitim kurumlarının demokratlaştırılması, klâsik ortaçağ düzeni yerine, yönseme ve yeteneklere göre eğitim düzeni, eğitim örgüt ve kadrolarının çağın isterlerine göre yenileşmesini örgören bir plânlama anlayışından da yoksunuz.

Ülkemizde ulusal güçleri birleştirici, çevresel yaşantıların koşulladığı katılıkları yok edici ve iç barışı sağlayıcı bir eğitim - öğretim felsefesinden de yoksunuz. Anayasa ve lâik Cumhuriyet isterlerine zıt yapı ve bölge koşullanmalarını değiştirmeyi düşünmeden, tepeden inme öğretim programlarını uygulama çabasına girişiyoruz. Devlet İstatistiklerinden taranan aşağıdaki sayılar, bugüne değin yürütülen eğitim uygulamaları hakkında bir bilgi verecektir. Birlikte inceleyelim:

İlin Adı	Nüfusu /1965/	Okuma - yazma Bilmeyenler	Türkçe Konuşamayanlar
Ağrı İli	215 118	135 736	129 807
Bingöl İli	131 364	82 620	88 857
Bitlis İli	128 966	80 453	85 041
D. Bakır İli	401 884	255 945	264 948
Hakkâri İli	67 766	44 400	54 665
Muş İli	167 638	103 649	84 797
Siirt İli	232 243	146 325	201 498
Urfa İli	401 919	165 110	203 323
Van İli	211 034	133 243	107 943

Yukarıda örnek alınan dokuz doğu ilimizde yaşayan yurttaşlarımızın yüzde ellisinden daha çoğu hem okuma-yazma becerisinden, hem de resmi dil Türkçe ile konuşabilmek olanağından yoksundur. Bir başka açıdan, okula giden kız, erkek nüfusunun karşılaştırılması da şu sonucu vermektedir:

Yıllar	Okula giden kızların erkeklere oranı: %
1942	24
1930	50
1950	58.5
1960	58.9
1965	65

Atatürk'çü çizgiye karşıt güçlerin egemen olduğu 1950-1960 yılları arasındaki duruma okuyucularımın dikkatlerini çekmek isterim. 1924'ten 1930'a, altı yıllık ve yoksulluk içinde geçen bir dönemde oran yüzde yüzden de çok bir artışla 24'ten 50'ye yükselirken, kalkınma adına mangalda küllerin bırakılmadığı ve de olanakların oldukça elverişli (1950-1960) on yıllık bir sürede sözde artış ancak 0,4'tür. Gene devlet istatistiklerine dayanarak Türk Kadınlar Birliği'nin ileri sürdüğü sava göre: Okul çağını geçirmiş 11 milyon kadın nüfustan 8 milyonu okuma yazma bilmemektedir. Aynı nüfusun oyuma yazma bilen bölüğünden % 79,1 i örgün eğitim formasyonundan yoksundur. Gene elimizdeki verilere göre, ilköğrenimini bitiren yüz köy çocuğundan ancak bir tanesi öğrenimini sürdürebilmektedir. Geriye kalan doksan dokuz köy çocuğu, elinde kargacık burgacık bir yazı ile köyün toz dumanı içinde eriyip gitmektedir.

Bundan da öte, köy okullarının bakımsızlıklarını, arkasızlıklarını, terk edilmişliklerini belgeleyen olaylara her gün tanık olmaktayız. Yozlaştırılan denetim örgütüyle ve hallaç pamuğu gibi atılan programlarıyle, bir deneme yanılma alanı durumuna getirilen örgün eğitim kuruluşlarımızın *verim* yönünden incelenmesini ayrı bir yazı konusu yapmak istiyoruz.

■ SONUÇ

Halkımız, Cumhuriyet isterlerine uygun, çağdaş eğitim kuruluşlarının özlemini çekmektedir. Maddî olanaklardan yoksun halk çocuklarını da gözetici, yaygın ve güdümlü bir eğitim seferberliğine ihtiyacımız var. Eğitimde ikileşmeyi önleyici, kişilikçi bir çalışma dönemine girmek zorundayız. İmam - Hatip okullarıyla, gizli kapaklı Kuran kurslarında sürdürülen antikemalist örgütlenme, günün birinde başımıza büyük işler açabilir. Anayasamızın önerdiği, lâik ilke ve bilimsel verilere dayalı, yaygın, kapsamlı, parasız devlet okulları yoluyla, halk eğitim seferberliği başlatılmalıdır. Halen okulsuz bulunan iki milyona yakın çocuğun okula kavuşturulması için gerekli önlemler hemen alınmalı, okulsuz köy bırakılmamalıdır.

Eğitim'in kapsamı ile birlikte öz'ü de öneme alınmalı, tarih boyu sürdürülen ihmallerin oluşturduğu bölgesel katılıkları kırıcı, kültür etkileşimini kolaylaştırıcı ve iç barışı güvenlik altına alıcı girişimlere geçilmelidir. Eğitim uygulamalarının, toplumsal ve ekonomik düzeydeki etkisi unutulmamalı, karşılıklı etkileşim süreci içinde, ulusal gelir dağılımını bazı kişi ve zümreler lehine bozan yapısal dengesizliklerin düzeltilmesi, ön plânda ele alınmalıdır. Devlet eliyle yaratılacak eğitim kapasiteleri yoluyla, eğitimde kanayıp duran fırsat ve olanak eşitsizlikleri kaldırılmalıdır. Eğitimde her tür plânlama ve programlama çabasının ulusal kültürle beslenen, ulusal yanı ağır basan bir işlev olduğu görüşünden hareket edilmeli ve eğitim kuruluşlarımızdaki yabancı uzmanlara yol verilmelidir.

Yani, duygu ve düşüncesiyle bizim olan, bizim insanlarımıza, bizim halkımıza seslenen, bizim ulusal ve doğal kaynaklarımızı değerlendirmeye yönelik, yapıcı, yaratıcı ve üretici bir eğitim düzenimiz olmalıdır.

Çorum'dan Doğuya Sürgün

Nâzım BAYATA

TÖS'lü üç devrimci arkadaşın üç işbirlikçi düzene karşı halkı örgütlendirdikleri ve Amerikan emperyalizmine karşı yiğitçe mücadele verdikleri için, Çorum'dan Doğu Anadolunun üç ayrı ilinin kuş uçmaz, kervan geçmez köyleri ne sürüldüler. Bu arkadaşlarımız şunlar: Çorum merkez Saimbey Köyü ilkokul öğretmeni Cemal Arslan, Çorum merkez Istiklâl ilkokulu öğretmeni Mustafa Bulut, Çorum merkez Hürriyet ilkokulu öğretmeni Faik Ünal. Cemal Arslan Diyarbakır'ın Akmeşe köyüne, Mustafa Bulut Van'ın Kaymaklı köyüne, Faik Ünal ise Ağrı'nın Tutak ilçesine sürüldüler.

Sürgüne giderken Ankara'ya uğrayan bu arkadaşlarla, biraz konuşma imkânı bulduk. Üç arkadaş da yeni görevlerinde davaya inanmış insanların heyecanı ve inancı içinde gittiler. Yüzlerinde ne yılgınlık ve ne de keder vardı. Yeni görev yerlerinde de halkı uyandırma işine dört elle sarılacaklardı. Ve oralarda, kendilerinden önce sürülmüş, bir çok mücadele arkadaşı bulacaklardır. Türkiye halkının kurtuluş mücadelesinin bu mütevazi militanları yeni deneyler kazanmanın, ülkemizi ve halkımızı daha çok tanımanın olanaklarına sahip kılındıkları için sevinçliydiler de. Onlar, daha güç şartlar içinde daha güç günlerin kendilerini beklediğini bildikleri halde, azimlerinden hiç bir şey kaybetmeden sevinerek gittiler Doğu'ya.

Sürgüne giden arkadaşlarımızın Çorum'daki bazı yöneticiler ve kendilerine ceza tertipliyen vatandaşları hakkında anlattıklarını, ilginç olduğu için, kısaca özetlemek isyoruz.

Çorum milli eğitim müdürü olan Mevlüt Ulaş, iktidarın maşası bir adamdır ve devrimci öğretmenlere karşı girişilen zulüm hareketinin baş sorumlularından biridir. Sürgün ve kıdem indirmesi gibi cezaların tertiplenmesinde maharet sahibidir. İlköğretim müfettişi Hasan Duymaz, halen TÖS'ün de üyesi olan bu kişi cezalandırılan arkadaşlar hakkındaki soruşturmayı yönetmiştir. Kıyımda epeyi günahı olan birisidir. Ali Yücel, bu ilkokul öğretmeni de yazık ki, her nasılsa ve ne masatla ise TÖS'e üye olmuş bir kişidir. İl disiplin kurulu üyesidir. AP iktidarının militanı gibi çalışmaktadır. Bir numaralı TÖS ve TÖS'lü düşmanıdır. Bir köy çocuğu ve Köy Enstitüsü mezunu olmasına rağmen, halka kaba davranan birisidir. Disiplin kurulunda üç öğretmenin sürülmesini şiddetle isteyen Ali Yücel, Çorum'un ancak böylece temizleneceğini ifade etmiştir. Öğretmene yakışmayan işler yapmakta epeyi mahir olan bu vatandaşı, bilgiden yoksun olmasına rağmen, yağcılıkta ve çıkarcılıkta oldukça ustadır. Disiplin kurulunda, öğretmen arkadaşlar hakkında o kadar dayanaksız atıp tutmuştur ki, bir ara vali dahi dayanamayıp "mehmet ağa gibi konuşma delil göster" demek zorunda kalmıştır. İlköğretim müfettişi Hayrettin Kayı, bu kişi de malesef TÖS üyesi olup, TÖS içindeki görevi devrimci öğretmenleri izlemektir Akpınar Köy Enstitüsü gibi devrimci ve halkcı bir okuldan diploma almasına rağmen, bu kişi şimdi Çorum'un sayılı zenginlerinden biridir ve çiftliği, öteli, garajı, biçer döverleri vardır. Köylülerin ürünlerini ucuza kapatmak gibi marifetleri de ilköğretim müfettişliği ile birlikte yürütmektedir. Mehmet Ali Uysal, boykot teşvikciliği yaptığı halde, sonradan boykota katılanlara en ağır cezaların verilmesine çalışan bu kişi de aslı itibariyle bir köy çocuğudur ve jet müfettiştir. Gökçeşme. lisenin müdürü olan bu zat, odasından seccadeyi eksik etmeyen ve öğrencilerine "imana gelin, kurtulun" demesiyle ün yapmış birisidir ve il disiplin kurulu üyesidir, devrimci öğret-

(Devamı sayfa 4'de)

Kısa... Kısa... Kısa..

Ya Senden Ne Haber

Öğretmen davalarına ihanetin ve kişisel çıkarı için öğretmen bölücüğünün şampiyonu kişiyi tanırsınız. Bu kişi, mutadı üzere, masrafının nereden çıktığı çok iyi bilinen nasihat bildirileri yayınlamağa başladı son günlerde yine. Efendim partizan valilerin başkanlığı altındaki disiplin kurullarına ezilen meslekdaşlarımıza çok acıyormuş ama ne yapsın ki, kanun gereğiymiş bu. Kanunlar karşısında hepimizin boynu kıldan inceymiş. Kanuna saygılı olmalıymışız. v.b.

Bütün bunları yazarken boykot için mahkemelerin beraat, Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararlarından kurnazca habersiz görünüyor hazret..

Ayrıca kendisine şöyle bir soru sorulsa ne cevap verir acabaı pek merak ettik. Bre kanunlara çok saygılı (!) nasihatçıbaşı, senin öğretmenler bankasından yürütüp üzerine oturduğun dört yüz bin liradan ne haber? Ders aracı göndereceğim diye Anadolu öğretmeninden kesip üzerine yattığın yüz binlerin hesabı nerede? Bunlar kanunlara pek mi uygun?

Gene mi öğretmen suçlu?

Vatandaş okuma imkânları bulamamıştır, bulmuş okumamıştır, okuyamamıştır.

Şimdi her iş için kendisinden ilkokul diploması istenmektedir.

Okuyamamışsa kabahatın ve hatanın tamamı kendisinde midir?

Her ilden ve ilçeden yüzlerce vatandaş müracaat etmiştir diploma almak için, ya yeni iş bulacaktır, ya da eski işinden çıkarılacaktır diye.

Öğretmen okuma-yazma az bilen veya bilmeyen bu vatandaşların sınavını yapmakta, yönetmeliğe göre bilgisi yeterli olmadığından diploma verememektedir bunların birçoğuna.

İşte öğretmene bir problem daha...

Diploma verirse iyi adam.. Vermezse kötü adam..

Bundan sonra başlar öğretmenlere karşı kin besleme, düşmanlık faslı.

Bunun bir hal çaresi yok mu? Bulunamaz mı?

Bu aşamada bu kadar olur, desenize..

Meslekdaşlık bu mudur?

Öğretmenler bozuk eğitim düzenini ve içinde bulundukları maddî ve manevî bunalımın düzeltilmesi için, yasalar çerçevesi dahilinde fiili bir eyleme giriştiler.

Bu eylemden ötürü başta yöneticiler olmak üzere, birçok menfaat grupları, öğretmenleri kınadılar ve bu davranışlarının suç olduğunu söyleyerek onlara çeşitli bahaneler uydurarak, baskıya kalkıştılar.

Fakat öğretmenler bütün bu baskıları olağan karşılayarak, kararı bağımsız TÜRK mahkemelerinin takdirine bırakmışlardır. Son günlerde sık sık gazetelerde raslandığı gibi, bu yönde İl İdare Kurullarınca verilen lüzumu mahkeme kararları ile İl Disiplin Kurullarının vermiş olduğu hissi ve partizanca kararlarının iptal edildiği toplumumuz ve öğretmenler tarafından takdirle karşılanmakta ve bağımsız Türk mahkemelerine olan güvencimizi bir kat daha artırmıştır.

Şimdi boykottan ötürü, öğretmenleri kınayan boykotcu öğretmenlerin kanını içmeye susayan ve sözde milliyetçi geçinerek, memleket bütünlüğünü zedeleyici hareketler karşısında susanlara soruyoruz?

1 — Öğretmen boykotunda Vilâyetçe ve Millî Eğitim Bakanlığı nezdinde girişmiş olduğunuz hareket, dosyalar dolusu boykotçu öğretmenler hakkında hazırlamış olduğunuz raporlar ve benzeri faaliyetleri yukarıda sözü edilen olayda da gösterdiniz mi? Tabii ki, hayır.

2 — Düne kadar milliyetçi öğretmenler kuruluşunda görev almayacağınızı gazetelerde tekzip ederken, sayın milli eğitim müdürünün ilimize tayini ile, derhal milliyetçiliğin liderliğini alarak, meslekdaşlarının aleyhine dönmek ve ona çamur atmak, iftira etmek midir milliyetcilik?

3 — Şahsî husumet ve garazınız için, vatandaşın kimsesiz çocuğunu mağdur etmek ve onun istikbali ile oynayarak, O'nu cehaletin kucağına terketmek milliyetçilik anlayışınız mıdır?

4 — Yüzlerce vatandaşın kimsesiz çocuğunu barınmak için sıra beklerken koskoca bir binanın yarısını şahsî tasarrufunuzda bulundurmak meslek anlayışı ve milliyetcilikle bağdaşır mı?

5 — Bir oldu bittiye getirerek öğretmenlerin cezalandırılması için, işbirlikçilerinizle girişmiş olduğunuz hareket lerden ötürü meslek adına üzüntü duymaktayız, sizleri ve sizlerin siyasî fikirlerine alet olan işbirlikçi yöneticileri kamu oyu huzurunda kınıyor ve bu hareketlerinizin hesabının birgün sizlerden sorulacağını unutmuyoruz.

Canına tak demek..

Halk arasında çokca kullanılan bir deyim vardır. "Canına tak demek". Söz; içinde bulunan durumun katlanma derecesini aştığı anlamındadır.. Elinde değildir, kişi bu duruma katlanamaz artık.

Öğretmen toplumu da bugün aynı koşullar içinde bulunmaktadır. Yıllardır öğretmene karşı yürütülen baskılar, boykot eyleminden bu yana yoğunluğunu daha da artırmıştır. Toplu kıyımlara, cezalandırmalara bir de partizan baskılar ve dövülmeler eklenmiştir. Feodal - Gerici zümrenin, öğretmen aleyhtarı kampanyası tutmayınca, özel militanla öğretmen üzerine saldırtılarak sözüm ona halkın öğretmene karşı olduğu bilirtilmek istenmektedir. Oysa halk artık kimin kendisinden yana olduğunu anlamıştır. Boykot eyleminde halkın gösterdiği anlayış ve destek bu gerçeği açıklamaya yetmez mi?

Bu kötü gidişe sorumlular engel olacakları yerde, "adi bir zabıta vakası" deyip es geçmektedirler. Kayseri'de, Knık'ta, Elbistan'da, Gülek'te ve daha nice yerlerde Öğretmene karşı yapılan saldırılar birer adi zabıta vakası sayılabilir mi? İyi incelenirse bunların bilinçli ve önceden tasarlandıkları gerçeği ortaya çıkar. Başka türlü değerlendirm gerçeği saptırmak ve saldırganlara güç vermektedir.

Hiçbir devirde, bu denli kıyılmamıştır öğretmene. Baskı çemberi gittikçe daralmakadır. Can güvenliği kalmamıştır. Rahatlıkla görevini yapamaz durumdadır. Ve de canına tak dedirtmiştir artık içinde bulunduğu durum.

Ne var ki, öğretmen kendini savunmakta kararlıdır. Yapılan davranışlara aynı şekilde karşılık verilecektir. Dileriz ki, sorumlular tez elden bu gidişe dur desinler ve kimin ne yapacağı belli olmayan bu can pazarında, altından kalkamayacakları bir sorumluluğu yüklenmesinler.

KUTLARIZ

GEYVE: Yaşar Bulgurlu, Şahin Fırat, Ahmet Uzun, Hüseyin Çakır, Mehmet Ülker.

BOLU: Hasan Keskin, Tayfur Karakayalı, Şevki Barış, Ahmet Ali Kök, Z. Zülfükâr Ekmen.

POZANTI: Abdurrahman Durusoy, Mehmet Özkul, Mustafa Yıldırım, Ali Gürel, İlhan Temelli.

GÜMÜŞHACIKÖY: Şevket Tilki, Mehmet Akıllı, Salih İrfan, Cafer Özkılıç, A. Galip Tuncay.

EMİRDAĞ: Seyfettin Karanfil.

OSMANCIK: Metin Gör, Mesut Çelebi, Şevki Barış, İsmail Duraneker, İhsa nKarademir.

SAFRANBOLU: Mustafa Kılıç, Yılmaz Gülce, İsmail Coşkun, İbrahim Ünal, Satı Karagöz.

YATAĞAN: Bahattin Öztürk, Hüseyin Aşçı, Mehmet Atılan, Saadet Kemiksiz, Vahdettin Beçin,

KIRIKHAN: Mehmet Yılmaz, Ziya Aslan, Satı Erol, İsmail Boğaz, İlhami Yılmaz.

MUT: Musa Perçem, Sami Ateş, İsmail Ceylan, Yaşar Yalçıner, Hüseyin Okar, Mustafa Karaduman.

KOZAN: Niyazi Kandemir, Ali Tunç, Mehmet Kabalar, Hasan Kızıltepe,

CEYHAN: Musa Güleç, Sadık Gözler, Hadi Uygun, Yahya Doruk, Halil Körez.

ÜNYE: aHsan Aslan, Zati Gündüz, Hüseyin Gümüş, Dursun Çal, Osman Çalık.

DURSUNBEY: Halil Öncül, Rifat İkiz, Mustafa Özen, Erdoğan Sevim, Hüsamettin Öztürk.

ÇAYKARA: Hamit Topaloğlu, Rıfkı Dinçer, Muharrem Durgun, İsmail Kandoğan, Cemil Okuyan.

HENDEK: Fethi Balin, Celâl Özpınar, Ali Türedi, Burhanettin Akın.

ORTAKÖY: Seyfettin Karakuş, H. Ahmet Kaya, Halil Aymaz, Hasan Akdemirci, Raşit Ekinci.

AKKUŞ: Kadir Efil, Osman Haznedaroğlu, Ramazan Gümüş, Mustafa Güngör, Necati Yıldız.

SARAYKÖY: Ahmet Ünal, Şerafettin Yazıcı, Nail Vural, M. Ali Çetinbay, Osman Erbay.

ZONGULDAK: Zekeriya Erkuran, Hasan Köseoğlu, M. Zeki Yılmazel, Müesser Yüksel, Sadık Yılmaz.

BESNİ: Şakir Öncü, İsmail Söke, Hüseyin Bulut, Mehmet Şilek, Güngör Çevik.

ALAŞEHİR: Osman Tanju, Ali Yıldırım, Rüstem Üstüntaş, Musa Durmaz, Mehmet Ali.

FİNİKE: Mehmet Sarı, Zeki İyisen, Volkan Yorgancı, Yıldırım Özsoy, Mahmut Tanır.

KADİRLİ: Mehmet Ali Çığşar, Musa Yanık, Osman Kurt, İsmail Durukan, Süleyman Bozdoğan.

ÇELİKHAN: Ali Osman Açıkgöz, Yusuf Gökdemir, Ahmet Çelik, Çetin Çakmakoğlu, Vural Erkan.

TAŞOVA: Mehmet Önder, İbrahim Turan, Şahin Çanik, Fehmi Uzan, Kemal Ceylan.

RİZE: Kenn Köseoğlu, A. Rıza Ergenç, H. Naci Yazıcı, Kazım Köroğlu, Metin Teksin.

KULU: Osman Aslan, Dağıstan Polat, Hanefi Ayhan, İbrahim Boy, Mithat Kılıç.

ADANA: M. Emin Tunçbilek, Şahin Yılmaz, Mehmet Yıldız, Ayşe Gülşen Yoldaş, Osman S. Salman.

ŞARKÖY: : İbrahim Dalar, Ercan Doğan, Akay Karahan, Yüksel Büyük, A. Kadir Yıldız.

BAYINDIR: Mehmet Çubukçuoğlu, Hüseyin Yücel, İbrahim Yaşar Yamançı, İsmail Bozoğlan, Hasan Kırhan.

ALAÇAM: Mehmet Reşit Yılmaz, Tarhan Erdoğan, Mustafa Akman, Oral Akdiken, Niyazi Özay.

EMİRDAĞ: Hasan Hüseyin Güzle, İbrahim Türkseven, Seyfettin Karanfil, Abdil Keskin, Süleyman Yılmaz.

NEVŞEHİR: M. Kamil Karadeniz, Nural Güran, İlknur Tuncay, Mehmet Ünal, Ahmet Çakır.

GÖNEN: Abdullah Kavcar, Nihat Biçkıcı, Kemalettin Özden, Hasan Seriz, Ferit Çakır.

ACIPAYAM: Yaşar Çelikhan, Ahmet Gök, Ahmet Kayan, Hakkı Uysal, Orhan Ormancı,
Saatcı, Talat Akgün.

KARAPINAR: Sinan Avşaroğlu, Hilmi Erdinç, Öznur Önemli, Rafettin Demirtepe, Çopan Kılıçaslan.

ŞABANÖZÜ: Hilmi Özcan, THasan Akkoşoğlu, Ahmet Uğur, Hasan Kolaycı, Mustafa Şenyiğit.

SORGUN: Faik Başol, Ferhat Erdemir, Ali Doğan, Cemal Kara, Hüseyin Biçer.

GÖYNÜCEK: Mehmet Aksoy, Ramis Uçar, Mesut Özcan, Veysel Yumak, Mahmut Köse.

GÖLCÜK: Hikmet Acar, Ziya Başyurt, Burhanettin Kılıç, Ahmet Uslu, Ö. Naci Geylani.

PAZAR: Hilmi Koşar, Orhan Aydemir, Sait Kayabaş, Nazmi Akdemir, Tayyar Pınar.

ULA: Necati Yıldırım, Halil Şaban, Refik Yaka, Hasan Pınar, Kazım Alabaz.

KUMLUCA: Kerim Yavuz, A. Özcan Öner, Beytullah Çavdar, Faik Altıntaş, Cevdet Yıldız.

AKÇAKOCA: İsmail Özveren, Mustafa Bora, Nihat Ersin, Zafer Yapıcı, Fettah Yıldız.

GELİBOLU: Ali Reşat Özyurt, Süleyman İşleyen, Mümin Uçar, Ekrem Mutlu, Cemal Nergiz.

URLA: Recep Ötnü, Ramazan Kum, Ali Kocaoğlu, Halil Dinçer, A. Güney Denizli.

SİVAS: Sevim Kurtyılmaz, Hasan Başkurt, Nurettin Tüzün, Süleyman Metin, Halil Baran.

KEPSUT: Refik Adak, Halil Durmuş, Cevdet Kulak, İbrahim Dereli, M. Ali Güngör.

ILGIN: Mevlût Şahin, Mehmet Sağlam, Asım Ceyhan, Haydar Aksoy, İbrahim Savaş.

TRABZON: Hasan Özden, O. Çoşkun Çelebi, Ahmet Teke, Ali Rıza Ayan, Yılmaz Topaloğlu,

KORKUTELİ: Ali Topal, Veli Dağlı İbrahim Güldal, Osman Küküçkavukçu, Enis Tığlı.

BIGA: Tunca Kartay, Mehmet Güneri, Hikmet Tahtakoparan, Behzat Temel, Ünal Nal.

SARAYÖNÜ: A. Fevzi Yüzkat, Şükrü Üstündağ, Mehmet Ceyhan, Mevlüt Yalçınkaya, Abdullah Koçak.

MARAŞ: Burhanettin Özdemir, Ali Seyler, Barboros Kurtoğlu, Yusuf Çulhaoğlu ,Halil Enkür.

KIRIKKALE: Muharrem Tekin, Turan Aslan, Z. Abidin Özlük, Kadir Tüfekçi, Hamit Kaya.

HACIBEKTAŞ: Mahmut Akalın, Mustafa Demirci, Nafiz Ünlüyurt, Hakkı Çevik, Ali Göçer.

ÇAYELİ: Nimet Bayraktar, Muharrem Uğurlu, Ruşen Şişman, Ayhan Akyaşan, Nazım Aydın.

SULUOVA: Erdoğan Ercan, Mustafa Alkan, Yaşar Öztiryaki, Kadir Kanlıçay, Musa Gündüz.

Ş. KOÇHİSAR: İsmail Altan, İrfan Aydın, Recep Manav, Mustafa Coşkun, Sezai Küçük.

Türkiye Öğretmenler Sendikası adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Osman K. AKOL

Haberleşme Adresi:
Gazi Mustafa Kemal Bulvarı Saray AP. No: 14-1
Yenişehir – ANKARA

Telefon: 17 49 27 — 12 99 49

Dizgi ve Tertip: TOYKO matbaası

Baskı: Ulusal Basımevi

95 Arkadaşımız Beraat etti

(Baştarafı Sayfa 1'de)

etmediğini ancak Radyo ve Basından öğretmenlerin boykotununu duyup işitmesi üzerine öğretmen boykotuna Fiilen ve Ferden ( ) gün iştirak ettiğini kimsenin kendisini bu boykota teşvik etmediğini müdafaaten dermeayan eylemiştir.

Deliller: Hazırlıkdaki muhakkak tahkikat evrakı, duruşma safahatı, maznunun müdafaası, dosya ve evrak münderecatı.

Delillerin Takdir ve Münakaşası: Maznun hakkında her ne kadar vazifesini ihmal ettiğinden bahsile Çaycuma İlçe İdare heyetince luzumu muhakeme kararı verilerek mahkememize kamu davası açılmış bulunmakda isede yapılan tahkikatta toplanan delil lere, duruşma safahatına, dosya ve evrak münderecatına göre, Maznun Öğretmenin görevi olan öğretmenliği yapmamak veya öğrencileri yetiştirmemek, değildir ferden muayyen bir gün okula gelmemiştir. Nitekim bu süre sonunda görevine gelmiş ve vazifesine devam etmiştir. Memur olan maznun Öğretmen kanunların tanıdığı haklara dayanarak muayyen bir süre okula gitmemiş bulunmaktadır vazifeyi ihmal suçu kasti suçlardan olup hadisede kasdin vucudu mevcut bulunmamaktadır.

Bu İtibarla Hüküm: Esbabı mucibesi bertafsil yukarıda izah ve münakaşa edildiği üzere olayda maznun olan öğretmenin vazifesini ihmal kasdının bulunmadığının anlaşılmasına, ve bu haliyle kanunun bahşeylediği suç unsurlarının tekevvün etmemiş olup mahkemede bu yolda kanaat geldiğinden maznunun vazifesini ihmal ettiği hakkında mahkumiyetine yeter vicdanı kanaatı tatmine medar zan ve takdire dayanan hiç bir delil şahadet elde edilememiş olup maznunun fiil ve hareketinde vazifesini ihmal kasdının suç unsurları tekevvün eylemediğinden Maznunun kendisine isnat edilen müsnet vazifesini ihmal suçundan dolayı *Baraatine.* Dair talebe uygun olarak temyiz yolu açık olmak üzere verilen karar maznunun yüzüne karşı İddia Makamı C. Savcısı Mükerrem Malatyalı Huzuru ile Zabıt kâtibi Sıtkı Köktürk'de hazır olduğu halde açıkca okunup alenen ve usulen tefhim kılındı.

Orhan BİLGİN
Hakim 14170

Erganide 62

(Baştarafı Sayfa 1'de)

dan yanlış yol seçtikleri görev yerlerine birlikte 4 günlük süre için gelmemiş olmakla yasalara karşı durdukları ileri sürülerek sanıkların eylem ve davranışlarına uyan T.C.Y. sının 236 ncı maddesi uyarınca cezalandırılmaları karar verilmesi istenilmiş ise de; arasında görevlerine gelmemek için önceden karar alma ve bağlaşma (ittifak) durumunun bulunduğu saptanamadığı gibi sanıkların geçici olarak görevleri başına gelmemelerini de terk saymak olanaksızdır. Çünkü terk, bir şeyle ilişiği kesin olarak kesmek demektir. Sanıkla bireysel olarak (ferden) anayasal haklarının sağlanması düşüncesiyle yetkilileri etkili bir biçimde uyarmak için böyle bir eyleme girişmişlerdir.

Sanık öğretmenlerin bir an için topluca davranmış oldukları kabul etsek bile; bunların bir kişiyi, bir toplumu veya ülkeyi zarara sokmak amacını gütmeyen, kendi ortiksal (mesleki) ve yaşamasal sorunlarının çözümü isteğine dönük bu haklı eylemlerine karşı anayasamızda ve ceza yasalarımızda bir yaptırım (müeyyede) bulunduğu kanısında olmadığımızı da şurada belirtmekte yarar görmekteyiz.

C. Savcının esasa değgin irdelemesi de mahkememizin görüşü ile özdeş yöndedir.

***K A R A R*: Yukarıda belirtilen nedenlerle bütün sanıkların üzerlerine atılan suçtan İLİŞKİSİZ ÇIKMA (Beraet) larına, sanıkların vüzlerine karşı C. Savcısı Alâttin İsaoğlu'nun varlığı ile Yargıtay yolu açık olmak üzere istem gibi karar verilip açıkça ve yöntemince anlatıldı**
15/5/1970

Hâkim 15377
M. Ayhan BERHEM

Başyazı

(Baştarafı Sayfa 1'de)

ların adına, kimi kez halk demektedirler. Saldırılara da "Komünizme karşı halkın galeyanı" adını vermektedirler. Halkımızın bu şaşkınlarla ilgisi yoktur. Halkımız öğretmenine saygılıdır, hele öğretmene karşı gelmek, ona el kaldırmak Türk halkının geleneğinde yoktur. Eğer öğretmenler de gerçek halkımızı yanına alır, bu çapulculara karşı çıkarsa onları analarından doğduğuna pişman ederler.

BİR UYARI:

Ama öğretmenler, yoldan çıkarılmış ve kimlerin olduklarını bilmeyen bu zavallı kişileri de aydınlatmak ister. Ve onlara derler ki "Vaz geçin bu sevdadan, sizi aldatıyorlar. Sizi kendi çıkarları yolunda kullanıyorlar. Sizi öğretmenlerin üstüne kışkırtanlar, perde arkasında yurdumuzun zenginliklerini yabancılarla paylaşmanın hesabı içindedirler. Siz sokak ortasında öğretmenlere saldırırken onlar, milyonlarca banka kredilerinin, arsa spekülasyonlarının tatlı kârlarını sefahat yuvalarında yemekle meşgüldürler.

Siz öğretmenleri dövmekle yurdumuzu emperyalizmin sultasından kurtaramazsınız. Kapitülasyonlar devrine rahmet okutacak ne dış borçları, ne de dış ticaret açığını kapatamazsınız. Hele yurdumuzdaki vurgunu, sömürüyü hiç önleyemezsiniz. Ne işsizliği kaldırabilirsiniz ne de halkımızın yoksulluğuna bir çözüm getirebilirsiniz. Nüfusun % 60 nı alfabesiz, 13000 köyü okulsuz bırakan öğretmenler mi? Anayasayı uygulamayanlar, yoksul halk çocuklarına öğrenim kapılarını kapayanlar kimler?

Öğretmenleri dövmeden önce bütün bunları öğrenseniz fena mı olur? Mutlaka dövmeniz gerekiyorsa, onlar sizin efendileriniz, patronlarınızdır. Onlara gücünüz yetmiyor mu? Son olarak bir kez daha kulağınızı çekiyor, aklınızı başınıza toplamanızı istiyoruz.

BİR SÖZÜMÜZ DAHA:

Kendileri perde arkasında saklanarak bu suçsuz insanları sokaklara salan işbirlikçiler koalisyonuna da birkaç sözümüz var. Artık ipliğiniz pazara çıkmıştır. Saltanatınızı üstüne kurduğunuz kokmuş düzen, sallanmaktatır. Sahnelediğiniz tüm oyunlarla hukuk devleti ilkelerinin ve Anayasanın dışına düşmüşsünüzdür. Anayasa önünde mahkûmsunuz. Ne yapsanız, hangi yöntemlere başvursanız bu suçluluktan ne kendinizi kurtarabilirsiniz, ne de ülkemizi soktuğunuz ekonomik çıkmazdan...

İşten atsanız da, sürgün etseniz de, dövdürtseniz de, on binlerce öğretmen bütün yurt düzeyinde köy köy, kent kent tüm sömürü metotlarınızı bir bir halka anlatacaklar ve halkın gerçek iktidarı için devrimci eğitim çalışmalarını sürdüreceklerdir.

ÖĞRETMEN H. BASRİ AYDIN BEŞ ÇOCUĞU İLE "BAKANLIĞIN TUTUMUNU VE SÖMÜRÜYÜ" PROTESTO YÜRÜYÜŞÜNDE...

Samsun'da Öğretmenlere beraat kararı veren hakim

(Geçen sayıdan devam)

T.C.K nun 236 ncı maddesinde (devlet memurlarından 3 veya daha ziyade kimse evvelce aralarında vaki olan karar ve ittifaka biaen usul ve nizam hilafına memuriyetlerini terk etmeleri) halini cezalandırmış ise de bu hal doğrudan doğruya görev ile ilgili olması hasebiyle memurin muhakamatına dair kanuna tabi bulunduğundan, sanıkların eylemleri yönünden bu maddenin tartışması yapılmamıştır.

Kamu personeli, dolayısıyla öğretmen, kanunlar çerçevesinde tek taraflı bir mukavele ile devlete bağlanmış kimsedir. Hak olarak yalnız kendisine verilenle yetinmek zorundadır. Yasa koyucu ikdisadi ve sosyal durumlarını korumak veya düzeltmek amacıyla anayasa ve 275 sayılı kanunla grev hakkını işçilere tanıdığı halde, 657 sayılı devlet memurları kanununun 27 nci maddesi ile devlet memurlarının greve karar vermelerini, tertiplemelerini ilân etmelerini, bu volda propoganda yapmalarını yasaklamıştır. Kamu personeli kendisine verilenle yetinmemek zorunda kalırsa ve sosyal düzenin şartları içinde eriyecek, ya da mevcut yasalar içinde sesini duyurmağa çalışacaktır. İşte öğretmen boykotu kamu personelinin bir kısmı olan ve yüzbinlere varan öğretmenlerin eğitim, öğretimde, çalışma koşullarında, ikdisadi yaşantılarında, daha iyi şartların elde edilmesini temin için başvurulan ve yasalar içinde kalan bir davranış, hak elde etme hareketidir. Yasalara uygun olarak yapıldığına göre hiçbir zaman ihkakı hak olarak kabul edilemeyeceği gibi, bir iş boykotu şeklinde yapılmış olsa bile bu hareket, 275 sayılı kanunun 17 ve 54 ncü maddelerindeki tarifine uymaması, kanuni unsurlarının mevcut olmaması hasebiyle, kanun dışı grev mahiyetinde de bulunmamaktadır.

Bu sebepler altında sanıkların beraatlarına karar verilmesi uygun bulunmuştur.

H Ü K Ü M:

İzah edilen ve münakaşa edilen deliller ve durum müvacehesinde sanıkların hareketinde suç işleme kastı görülmediği gibi suç unsurları da teşekkül etmediğinden isnat edilen suçlardan bütün sanıkların *BERAATLARINA* dair talebe uygun temyizi kabil olmak üzere, verilen karar sanıklar müdafii ve sanıklardan Aydın Demircan dan gayrisinin yüzlerine karşı açıkca okunup, tefhim olundu.

İlk mezunlarını veren Kale - Beyağaç Ortaokulunda bir gece düzenlenmiş, öğretmen Ünal Akıncılar'ın da Muhtar rolünü aldığı Paydos piyesi oynanmış, tiyatroyu ilk kez gören köylülerin ısrarı üzerine üç defa tekrarlanmış ve temsil ayakta alkışlanmıştır.

Aynı gecede, kız ve erkek öğrencilerin ortaya koydukları folklor gösterileri ilgi toplamıştır.

Resimde öğrenciler, "Ankara'nın taşına bak. Gözlerimin yaşına bak" halayını çekerlerken görülmektedir.

Devrim kavgasında gençliğin yeri

Bekir PEHLİVAN
(Selçuk Eğitim Enstitüsü Öğrencisi)

Çağımızdaki gençlik hareketleri, insanlığın belirli bir aşamadan sonra içine düştüğü ekonomik, politik ve sosyal açmazların bir belirtisidir. Bütün dünyayı kaplayan ve aynı zamanda etkili olduğu ölçüde de düşündürücü olan gençlik hareketlerinin nedenlerini devrimci görüş açısından değerlendirmek her gerçek aydın için kaçınılmaz bir görev olmaktadır.

Gençlik hareketlerinin özellikle büyük kentlerdeki yüksek öğrenim çevrelerinde, düşünce ve fikir akımlarının daha dinamik olduğu yerlerde meydana gelmesi soruna daha da aydınlık getirmektedir. Toplumsal dengesizlikler yüksek öğrenim ortamında daha derin etkiler yapmaktadır. Bilinçlenmenin erken başlaması yüksek öğrenim gençliğini erken değerlendirmeye, yargılamaya ve erken eyleme geçmeye yöneltiyor.

Gençlik hareketlerini açıklarken bu hareketlerin nedenlerini bazı basit deyimlere indirmek bizleri daima yanıltacaktır. Her şeyden önce tüm öğrenci hareketlerinin ortak bir amaca yöneldiğini kuşkusuz kabul etmemiz gerekiyor. Bütün dünyayı sarsan gençlik hareketlerinin özü çağdışı bir düzene başkaldırma teşkil ediyor. İster Maoculuk ister Marksistlik isterse anarşistlik desinler, gerçek budur.

NEDEN GENÇLİK:

Gençlik bir ulusun ümidi dir, geleceğidir. Yarınlar bugünkü egemen güçlerin değil gençliğindir elbette. Gençlik ise tabiatı gereği toplumsal mutluluktan yanadır. Gençliğin bu belirgin özelliği ile komprador kapitalizmi çelişmektedir. Şöyle ki: komprador ekonomisi bir avuç azınlığın yararına çalışmaktadır. Atatürk'çülüğün "İstiklâl-i Tam" ilkesiyle çelişmektedir bugünkü uygulamalar. Anayasal hak ve hürriyetler bu çağdışı düzenin devam edebilmesi için kısıtlanmaktadır. "Öğretim Cumhuriyeti" niteliğindeki üniversitelerin özerkliği pervasızca çiğnenmektedir. Bütün bunlardan ötürü gençlik yarınlarını karanlık görmektedir. Oysaki Cumhuriyetin ve yarınların sahibi gençliktir demişti. Mustafa Kemal. Gençlik ise Ata'nın verdiği bu kutsal görevi yerine getirmekle yükümlü olduğunu pekala bilmektedir. İşte bundan ötürü gençlik devrimcidir ve "Devrim Kavgasında" lâyık olduğu yeri almak zorundadır.

YETİŞME KOŞULLARI:

Üniversite ve yüksek okullarımızda genellikle bilimsel araştırma havası esmemektedir. Bir kez kendisini gerçekten bilimsel çalışmalara adamış öğretim üyesi yok denecek kadar azdır. Çoğunlukla kuru kuruya ders vermekle yetinilmektedir.

Üniversite ve yüksek okullarımızla batı anlamında araştırma ve inceleme olanakları yoktur. Zengin laboratuarlar, kitaplıklar öğrenci hizmetine sunulmuş değildir. Öğretim üyelerinin çoğunda "Uyarıcılık, eleştiricilik, araştırıcılık" gibi nitelikler yoktur. Bu nedenle derslerde tartışmaya, konuyu öğrencilerle beraber işlemeye imkân vermemektedirler. Bu çeşit uygulama ise öğrenciyi adeta robotlaştırmaktadır. Bunun için gençlik kasıtlı olarak robot gibi yetiştirilmek istendiğinin bilincine erken varmaktadır. Baş kaldırma hareketleri bir anlamda insanı robotlaştırmaya yönelmiş çağ dışı bir eğitim düzenine karşı olmaktadır.

AMAÇ VE YETENEK:

Ülkemizde üniversitelere akın eden öğrencilerin çoğunluğu bir meslek sahibi olabilmek amacıyla üniversiteye girmek istemektedir. Yani amaç bir diploma sahibi olmaktır. Salt bilim sevgisiyle yüksek öğrenim külfetine katlananların sayısı utanç vericidir.

Öğrenciler özgür bir seçim hakkından yoksundur ülkemizde. Kontenjan sınırlamaları, öğrencinin ilgi ve kabiliyetine en uygun bir öğrenim dalını seçmesini kısıtlamaktadır. Bu durum karşısında öğrenci, hangi öğrenim dalında yer buluyorsa oraya giriyor. Özellikle bu son durum üniversitte kavramıyla tam çelişki teşkil etmektedir. Çünki üniversite bilim adamı yetiştiren yüksek öğrenim kuruluşudur. Üniversitenin bu özelliği gözönüne alınırsa yapılan uygulamanın ne denli yanlış olduğu ortaya çıkar. Kısaca üniversitelerimizde bugünkü öğrenim durum tek bir sözcükle "facia" olarak nitelendirilebilir.

Öğrencilerin liseden getirdikleri bilgi ve yetenekler de ayrı bir sorun olmakta. Bir kez, liselerimiz arasında korkunç bir seviye farkı vardır. En kaliteli öğrenci yetiştiren liselerimiz büyük kentlerde bulunmaktadır. Bu liselerde okuyanlar da yalnız varlıklı ailelerin çocuklarıdır. Doğuştan zeki ve kabiliyetli olan bir çok genç, dar gelirli ailelerden geldiği için kaliteli bir lise öğreniminden yoksun kalmaktadır. Bu yoksunluk nedeniyle dar gelirli ailelerin çocukları üniversite imtihanlarında ya hiç başarı gösterememekte, yada istediği öğrenim dalına girememektedir. İşte bu nedenledir ki, ülkemizde belirgin ve oldukça tehlikeli bir "Öğrenim aristokrasisi" vardır. Liselerarası öğrenim seviyesindeki farklar kaldırılmadıkça bu acı durum bütün çıplaklığıyla sürüp gidecektir.

ULUSAL VAR OLMA İSTEMİ:

Gençlik hareketlerinin ağırlık noktasını "varolma" istemi teşkil etmektedir. Gençlik hareketlerini değerlendirirken bu noktayı gözden uzak tutmamak gerekir. Varolma istemi gençlik tarafında "Kemalist" anlamda bağımsız varolma sorunuyla birlikte yürütüldüğü için ulusal bir çizgi üzerinde bulunmaktadır. Doğal olarak yüksek öğrenim gençliğimiz ulusal varlığımızın ancak ülkeni "tam bağımsızlığıyla" gerçekleşebileceğini gözden uzak tutamaz. Ülkemizin bugünkü gerçeklerini bu açıdan değerlendirmek gençliği elbetteki devrimci eylemlere itecektir. Geleneksel değerler sisteminden ekonomik baskı guruplarından güç alarak devrimci eylemi durdurmaya çalışanlar bu çabalarında asla başarı sağlayamayacaklardır. Devrimci eylem bir çığ gibi büyüyecek, önüne çıkan karşı devrimci güçleri silindir gibi ezip geçecektir. Gençlik bu yolda gerektiğinde kurbanlar da veriyor. Hiçbir zaferin kurban verilmeksizin kazanılamıyacağını bilen gençlik, kurbanlarını en yüksek değerde bir varlık olarak yaşatmaya tüm gücüyle çalışmaktadır.

SONUÇ:

Görüldüğü gibi yüksek öğrenim gençliği toplumun nabzı durumundadır. nabzın atışını etkiyecektir. Bugünkü gençlik hareketleri de etkiye tepki şeklindedir. Bugünkü toplumsal yapı sürdükçe gençliğin tepkisi de sürecektir. Anti-demokratik yasalarla, zulümle, işkenceyle, kahpe kurşunlarla gençliğin sindirileceğini umanlar en azından yanılmaktadırlar. Gençlik: Çağdaş bir üretim biçiminin gerçekleştiğini ve yaratmak istediği dünyanın doğuşunu görme sabırsızlığındadır; bu böyle biline.

Çorumdan doğuya sürgün

(Baştarafı Sayfa 3'de)

men düşmanıdır. Ve Vali Celâl Güvenç, bu kişi de öğretmenlere karşı en insafsız cezaların verilmesini sağlıyan yönetici olup, sadece dini bayramlarda gazetelere beyanat vermeyi şiar edinmiş bir kişidir. Kıyımcı başıların Çorum'daki adamlarının listesini uzatmak mümkün. Fakat bu kadarı bile fazla.

İmam - Haip okulcuların, nurcuların ve süleymancıların açıkca hüküm sürdüğü Çorum'da 19 mayıs bayramı dahi, askeri birliklerin sıkı güvenlik tedbirleri altında yapılmıştır. Daha önceleri devrimci partilerin ve kuruluşların bir çok toplantısına saldırıların yapıldığı Çorum'da, devrimci mücadeleyi yürütmek gerçekten yiğit arkadaşlarımızın harcı olmuştur. Ve Çorum hakkında, sürgüne giden arkadaşların anlattıkları bizi düşündürmelidir. Çorum'daki devrimci hareketi ve devrimci kişileri, bundan böyle, daha ciddi olarak destelemek zorundayız. Ve TÖS'ün devrimci çatısı altında her nasılsa sokulabilmiş, öğretmen kıyımcılarının ve karşı devrimci güçlerin adamlarını, kulaklarından tutup atmalıyız. Çorum hakkında sürgün arkadaşların anlattıklarının bize yüklediği görev budur.